

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 5 – KVĚTEN – CENA 15 Kč

JIŘÍ VEISSER
NOVÝ HLUBOCKÝ SOUSED

Otáčivé hlediště Český Krumlov

Letní večery v té nejlepší společnosti

#bezbečnáakultura2021

Program před Otáčivým hledištěm v Českém Krumlově bude letos opět pestrý.

Šípková Růženka usíná a nad zámeckým parkem se snáší tma, někde v parku se prochází **Da Vinci** a hledá **Dívtovný hrnc** plný zlata, když o něj zakopne vyleká **Muže dvojhvězdy** poletujícího vysoko nad mraky, v dálce štěká **Pes baskervillský**, který hlídá vstupní bránu do **Ztraceného světa**.

Tři měsíce jedinečných zážitků. Vstupenky na www.otacivehlediste.cz

Program 2021

Premiéra

Muž Dvojhvězdy / I. Arsenjev & P. Forman
Příběh létajícího muže

Premiéra

Da Vinci / P. Zelenka, O. Šubrtová
Komédie o cestě do časů Leonarda da Vinciho

Dívtovný hrnc / B. Lane / V + W / E. Y. Harburg – F. Saidy
Muzikál

Šípková Růženka / P. I. Čajkovskij
Baletní pohádkový příběh

Pes Baskervillský / A. C. Doyle
Detektivní komedie

Demiéra

Ztracený svět / A. C. Doyle / Z. Jecelín
Dobrodružná podívaná pro celou rodinu

www.otacivehlediste.cz

4 Hluboká jarně uklizená

5 Nejoblíbenější region jsme my

6 Rozhovor s Jiřím Veisserem ze skupiny Rangers – Plavci

10 Cestování v časech COVIDu

13 Petice za přejmenování Ruské ulice

15 Strážníci naší městské policie ve Zlivi

18 Nová unikátní expozice v AJG

20 Když mlčí múzy

22 Hlubocký baseball v extralize

DCERY

Velmi mě těší poznávat se ve svých dcerách a zároveň vnímat, jak se ony ze všech sil snaží být jiné než já. Je to proces, který mě sice rozčiluje, ale vidím ho jako pozitivní. Neuplyne den, kdy by mi nedaly vědět, že říkám samé banality, nic adekvátního nové době, ve které se ony výborně vyznají. Neuplyne den, ve kterém by nenašly způsob, jak poměřit svou inteligenci s tou mojí, a záměr je vždycky týž: ukázat mi, že bych radši měla mlčet. Neuplyne den, kdy by pohotově nezasáhly, jakmile mám problém s počítačem nebo nějakým jiným elektronickým zařízením, a tím mi nepřipomněly, že pocházím z dob plnicího pera a telefonů na mince, že zkrátka patřím do minulosti.

Dívám se na ně a vidím, někdy s uspokojením a někdy se znepokojením, samu sebe v jejich tělech, v tónech jejich hlasů. Na pár vteřin jimi procházejí útržky mě a já si jich sotva stihnu všimnout, jako když na právě napsané stránce zahlédnete záblesky literární tradice stojící za vámi. Ony to samozřejmě ani nezaznamenají, a je to dobře. Doufám, že budou mít co nejvíce času, aby se mohly prohlašovat za nevidané nové a s chutí mi dávaly lekce. I já jsem se cítila být jiná než moje matka a vytlačovala jsem její dobu, abych si udělala prostor pro tu svou. Krutost těch, kdo přišli jako poslední, ve fázi, kdy mají pocit prvních lidí na světě, je nezbytná.

Velmi se obávám generací, které se s nesmírnou vervou nedistančují od svých rodičů. Ba obávám se

jich hlavně tehdy, když se sice ve dvaceti distancují, ale jen proto, aby přijaly způsoby pra – a prapra rodičů. Nemám pochopení pro mladé, kteří dnešní svět srovnávají se zlatými časy, kdy všichni znali své místo, to jest v řádu založeném na sexistických, rasistických, třídních hierarchiích. Někdy, zvláště když se prohlašují za příznivce Mussoliniho a Hitlera, mi ani nepřipadají mladí a mám sklon je posuzovat ještě přísněji než ty staré, jimiž se inspirovali.

Snít o návratu minulosti znamená popírat mládí a mě rmoutit, když zjistím, že takové sny mají i mladé ženy.

Naopak mám ráda mladé lidi, kteří usilují o lepší život pro celé lidstvo a perou se za to, aby dali své době podobu, jakou ještě nikdo neviděl. Přála bych si, aby moje dcery byly takové dlouho. A pak – to je přirozený řád věcí – jak budou stárnout, uvolní místo trošce minulosti a najdou mě v sobě, objeví drobné fyzické rysy, záblesky povahy, útržky myšlenek, a přijmou mě s láskou. Tak jak se to stalo mně s mou matkou, už nebudou mít strach být samy sebou, i když v sobě budou mít kousek mě.

Takhle mistrně psát nedokážu, nicméně cítím to stejně. Až na to, že mám dceru a syna a nežiji v Itálii jako Elena Ferrante. Z knižní mozaiky „Příležitostné nápady“ vydané nakladatelstvím Prostor, 2020.

UŽ JSTE SE SEČETLI?

Vážení spoluobčané, zúčastněte se prosím povinného Sčítání 2021, které končí již 11. května. Vaše účast je důležitá, protože Vaše odpovědi mohou mít vliv na plánování rozvoje naší obce. Nejjednodušší je sečíst se do 11. května online na webové adrese scitani.cz. Pokud je to možné, pomozte prosím se sčítáním i blízkým a sousedům, kteří to sami nezvládnou, abychom se v Hluboké nad Vltavou sečetli opravdu všichni na jedničku.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA HLUBOKÁ OZNAMUJE

Milí spoluobčané, městská knihovna v Hluboké nad Vltavou je nyní od 28. 4. do 11. 5. 2021 otevřena a od 12. 5. 2021 bude do odvolání opět dočasně z technických důvodů uzavřena.

Děkujeme za pochopení, MÚ Hluboká nad Vltavou

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci květnu oslaví významná výročí

Františka Vrzáková	90	Hluboká
Jaroslava Štětíková	85	Hluboká
Stanislava Charvátová	85	Hluboká
Anna Niedlová	80	Hluboká
Ivan Kopřiva	80	Hluboká
Bohumil Kolář	80	Hluboká
Jan Čutka	80	Hluboká
Hana Čermínová	80	Hluboká
Zdeňka Beránková	80	Hluboká
Zdeňka Šourková	75	Bavorovice
Jana Smetanová	75	Hluboká
František Hotový	75	Bavorovice
Jana Čížková	75	Hluboká

Narodili se:

Helena Šalounová	Hluboká
Sabina Nováková	Hluboká
Adéla Jedličková	Hluboká
Tereza Lišková	Hroznějovice
Jana Vaněčková	Hluboká
Beáta Puhačová	Hluboká

Opustili nás:

Anna Mrázková	Hluboká
Hana Šimonová	Hluboká

Děkujeme vám všem, kdo jste se rozloučili osobně a ve vzpomínkách s naší babičkou paní Annou Mrázkovou. Děkujeme za květinové dary, slova útěchy a kondolence.

Rodina Mrázková

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 5 – květen 2021. Ročník 52.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter

píše články neoznačené podpisem.

Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička, Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

UKLIÐME ČESKO – DÍL HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Uklidme Česko je projekt, který v mnoha obcích probíhá řadu let. Na Hluboké jsme se v minulých letech zúčastnili, ale naše účast byla spíše nepravidelná.

Letos mě oslovil přítel Petr Kofroň, který je hlubocký občan, ale hlavně aktivní běžec a tak zná krajinu na Hluboké velmi dobře. Není mu lhostejné, jak Hluboká vypadá a jak působí na nás i na turisty. Ví, že v minulosti s rodinou dobrovolně uklízel mnohé černé skládky, a tak jsme si řekli, že bychom mohli danou akci zorganizovat.

První termín byla sobota 27. března, jeden z prvních krásných jarních dnů. Prvního úklidu se zúčastnilo kolem 25 lidí a všichni jsme měli dobrý pocit, že jsme něco udělali pro naše město, ale i sami pro sebe. Dobrý pocit z vykonané práce byl pro nás největší odměnou. Asi nemá smysl hořekovat nad lidmi, kteří nedodržují základní pravidla a ničí nám naši krajinu odpadky. Seznam nalezených věcí by byl velmi široký. Hned po akci jsme publikovali fotky na facebooku a celá akce měla obrovský úspěch, což se projevilo počtem lajků i komentářů. Mnozí byli zklamaní, že se nemohli zúčastnit.

Z daného důvodu jsme se rozhodli, že zorganizujeme druhé kolo pro další zájemce, které se konalo za 14 dní v sobotu 10. dubna. Zase jsme měli slunné počasí. Počet účastníků byl opět kolem 25 a většina z nich byla totožná jako při prvním termínu. Nicméně se přidali i někteří noví. Prošli jsme další částí našeho krásného města a v současné době můžeme říct, že okolí Hluboké v okruhu 3 km je vyčištěno.

Tato akce přinesla po velmi dlouhé době něco pozitivního, co nám udělalo radost. Spojilo se několik lidí z různých částí města, rozdílných zájmů a povolání, do společné akce, jejichž cílem bylo zkrášlit naše město. Ve společnosti je velmi silná diskuse o ochraně životního prostředí. Uklidme Česko umožňuje každému z nás se v dané oblasti pozitivně projevit.

Na Hluboké máme obrovskou škálu možností, jak trávit volný čas a naše město je atraktivní místo. Pro mnoho z nás a i turistů je však velmi důležité, zda je město uklizené, protože to je ta třešnička na dortu, která vytváří celkový dojem z našeho města.

V tuto chvíli je město uklizené a teď závisí na nás, jak o něj budeme pečovat do příštího března, kdy opět uspořádáme akci Uklidme Česko – díl Hluboká nad Vltavou.

Chtěl bych ještě poděkovat pánům – Jiřímu Rubickovi (svázal všechny odpadky do přistavených kontejnerů), Michalovi Saitzovi (zajistil potřebnou asistenci Městské policie a sám se osobně účastnil), Ing. Jaroslavu Radovi (materiální pomoc při odvozu a uložení odpadu zařízením PMH) a duši celé akce Petru Kofroňovi.

Poslední poděkování patří samozřejmě Vám všem, kterým není naše město lhostejné, a aktivně jste se zúčastnili. Těšíme se na pokračování v roce 2022.

Aleš Raus – člen Rady města

VELIKONOČNÍ PODĚKOVÁNÍ

organizátoři Pomlázkové sbírky by chtěli srdečně poděkovat všem, kteří přispěli koupí pomlázky na charitativní projekt Řetěz naděje. Díky Vám všem se letos podařilo vybrat naprosto neočekávanou a rekordní sumu 12 800 Kč!

Hotovost 12500 Kč (jeden kupce si zakoupil pomlázku přímo ve výrobě a zaplatil 300 Kč QR kódem) byla předána Valerii Chromé, která částku spojí s výtěžkem akce Velikonoce na Hluboké.

Speciální dík patří:

- Týmu Knihkupectví paní Trčkové za neutuchající nasazení v prodeji do posledních hodin velikonočních svátků
- Martinovi Bulantovi a mé milované ženě za noční směny při pletení pomlázek.

Těšíme se, že příští rok se setkáme opět na náměstí při živém pletení.

David a Alena Liskovci, Martin Bulant

DOPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

Vážená paní ředitelko Dadlo,

Nedávno jsem se dozvěděla z Hlubockého zpravodaje smutnou zprávu pro rodiče a děti. Že vstupujete do nové etapy svého života a tím ukončujete pracovní kariéru, která určitě pozitivně ovlivnila spoustu dětí, stejně jako mně. Proto bych Vám touto cestou chtěla poděkovat za sebe a i za ostatní děti. Věnovala jste se mi několik let ve školce v Ruské ulici. Často jste nám hrála na staré klasické piano různé písně a my jsme je s Vámi zpívali. Každý den jsem chodila domů s novou básničkou nebo písničkou. Vaše hra na piano se mi natolik zalíbila, že jsem začala v pěti letech také hrát. Už

při prvním setkání s Vámi jsem se rozhodla, že bych chtěla být jako vy – učitelka ve školce. Dodnes vzpomínám na různé akce s Vámi, výlety, letní slavnosti, divadla, bruslení, plavání, pohádkovou kovárnu Selibov... Dnes hraji devátým rokem na klavír a můj sen je stále stejný. Šla jste mi příkladem a dodnes toužím být jako Dadla, paní učitelkou ve školce.

Patří Vám můj veliký obdiv a obrovské poděkování – Dadlo, děkuji!

Jedno z vašich mnoha „dětí“

Alžběta Kofroňová, 14 let

JIŽNÍ ČECHY JSOU NEJOBLÍBENĚJŠÍM REGIONEM NEJEN PRO VÝLETY S DĚTMI

Jihočeský kraj posbíral v rámci devátého ročníku ankety Kraj mého srdce v osmi hodnocených tematických kategoriích celkem 7 „medailí“. Tři zlaté a čtyři stříbrné. Nejoblíbenější jsou v kategoriích Kam na výlety s dětmi, Kam na koně a koňské stezky a Kam za zážitkem a adrenalinem. Pořadatelem ankety je redakce KAM po Česku ve spolupráci s veletržní správou ABF, a. s., a pod záštitou Asociace krajů České republiky.

„Mezi 14 regiony České republiky jsme první v medailovém pořadí ankety, jejímž hlavním cílem je zjistit a meziročně porovnat vývoj oblíbenosti krajů z pohledu návštěvníků a jejich volnočasových aktivit. Výsledky v jednotlivých kategoriích ukazují, že naše směřování k podpoře aktivit pro celou škálu návštěvníků je správnou cestou, jak na trhu cestovního ruchu uspět. Obsazení prvních a druhých příček v jednotlivých kategoriích je pro nás prestižním oceněním, které považujeme nejen za významnou odměnu naší práce, ale i závazek další práce v daných tématech.“ uvedl ředitel Jihočeské centrály cestovního ruchu (JCCR) Jaromír Polášek.

Z pohledu získaných „medailí“, tedy pozic na prvních třech místech z pohledu návštěvníka, nejlépe uspěly jižní Čechy s celkem třemi zlatými a pěti stříbrnými před Jihomoravským krajem a následovaným Krajem Vysočina.

VÝSLEDKY JIŽNÍCH ČECH V ANKETĚ KRAJ MÉHO SRDCE 2020:

1. Místo v kategorii KAM NA VÝLETY S DĚTMI
1. Místo v kategorii KAM NA KONĚ A KOŇSKÉ STEZKY
1. Místo v kategorii KAM ZA ZÁŽITKEM A ADRENALINEM
2. Místo v kategorii KAM NA LETNÍ DOVOLENOU, PĚŠÍ A CYKLO
2. Místo v kategorii KAM ZA FOLKLOREM A TRADICEMI
2. Místo v kategorii KAM DO LÁZNÍ A WELLNESS
2. Místo v kategorii KAM NA PAMÁTKY A HISTORICKÁ MÍSTA
5. Místo v kategorii KAM NA ZIMNÍ DOVOLENOU

„Jsem vděčný všem lidem, kteří pracují na tom, aby se u nás návštěvníci Jihočeského kraje dobře cítili. Vážím si všech lidí z regionální centrály cestovního ruchu, všech starostů a zástupců měst a obcí, které pro turisty připravují svoje programy a infrastrukturu. Hlavní dík ale patří lidem ze sektorů gastro a pohostinství. Mají za sebou mimořádně těžký rok, určitě

nejtěžší od startu svobodného podnikání v roce 1990. Mým cílem je pomoci jim všemi způsoby, jak to jako kraj dokážeme, aby složitou situaci zvládli. Výsledky této soutěže dokazují, že se k nám lidé rádi vrací a rádi využívají služeb našich obyvatelů, podnikatelů a živnostníků. A za to jsem moc rád,“ zmínil první náměstek jihočeského hejtmána zodpovědný za cestovní ruch František Talíř.

Jihočeský kraj umí nabídnout každému návštěvníkovi právě to, po čem touží. Na své si přijdou rodiny s dětmi, senioři, aktivní sportovci, adrenalinoví nadšenci, milovníci historie i ti, kteří hledají relax a odpočinek. Těm všem umí nabídnout atraktivní celoroční program, kvalitní služby i dobré jídlo a pití.

„Jako výzvu беру především první místo v kategorii Kam na koně a koňské stezky, kde připravujeme velký projekt právě na podporu tohoto segmentu turistiky. Zároveň ale nezapomínáme ani na další témata jako jsou venkovské památky, kde jsme zapojeni do přeshraničního spolupráce.“ dodal ředitel Jihočeské centrály cestovního ruchu (JCCR) Jaromír Polášek.

K vysoké návštěvnosti a oblíbenosti jižních Čech v loňském roce přispěla i iniciativa Jihočeské centrály cestovního ruchu, které se v době koronavirové krize podařilo téměř nemožné. Jihočeský kraj byl totiž ve 3. čtvrtletí loňského roku turisticky nejnavštěvovanějším tuzemským regionem. V počtu hostů i přenocování za sebou jižní Čechy historicky poprvé nechaly nejen všechny ostatní české kraje, ale i Prahu. Navzdory krizi v létě 2020 návštěvníci strávili na jihu Čech celkem více než 2,38 miliónu nocí, což bylo 4,8 procenta víc, než v rekordním roce 2019. Tento výsledek připisují odborníci také úspěšnému projektu JCCR Léto a Podzim v jižních Čechách. Díky tomu bezmála pět tisíc českých rodin využilo nabídku Jihočechů na dotované ubytování a svou dovolenou strávilo právě na jihu Čech.

Jižní Čechy i v loňském roce pokračují v úspěšném marketingovém tématu „Jižní Čechy – opravdová láska“ a jejich snaha se vyplácí. Do Jihočeského kraje se dá totiž lehce a natrvalo zamilovat. Naznačují to alespoň statistiky turistické návštěvnosti regionu, které mají dlouhodobě rostoucí trend, ale i úspěšné výsledky v anketách jako je právě Kraj mého srdce.

Z pohledu absolutního vítěze mezi kraji, skončily jižní Čechy na druhém místě, a to ve velmi těsném pořadí za jižní Moravou. Pokud jde ale o srovnání krajů v počtu přidělených hlasů, tak vítězem jsou právě jižní Čechy, které za své nejoblíbenější označilo téměř jedenáct tisíc hlasujících.

ANGLICKY S ANGLICKY MLUVÍCÍMI – DĚTSKÝ KLUB NA HLUBOKÉ

Komunita zahraničních občanů z různých zemí žijících v Hluboké nad Vltavou má plán dát dohromady skupinu dětí, které by se pravidelně setkávaly a učily se společně anglicky formou her, písniček apod. Chtěli bychom tímto provést předběžný průzkum, zda by byl o tuto formu jakéhosi anglického dětského klubu zájem. Čas setkávání by byl určen

po dohodě s účastníky, resp. s jejich rodiči :-).

V případě Vašeho zájmu prosím napište na e-mail:
hvlaskova66@seznam.cz.

Budeme se na Vás těšit!

Inzerce

Svítá, DOPLŇUJEME SESTAVU RESTAURACE SOLIDNÍ ŠANCE!

Hledáme kolegu **KUCHAŘE** a **POMOCNOU SÍLU** do rodinného podniku v Hluboké nad Vltavou. BONUSY – solidní plat, plný úvazek, turnusové směny, možnost přespání, stabilita...

Kontaktujte nás, prosím,
na tel. **602 879 444** nebo emailu **machacek@hotelobec.cz**.

VÝKUP STARÝCH PEŘIN

kontakt:
606 514 445

MÁM RADOST, ŽE JSEM ZŮSTAL JAKÝ JSEM...

fot: Adam Růžička

Zatímco Beatles nebo ABBA zůstali nudně v zakládajícím počtu, Plavci mají pestřejší život i obsazení.

Rok 1966 bývá považován za klíčové datum pro vznik skupiny The Rangers, později přejmenované a hrající pod jménem Plavci. Tehdy se zviditelnila i mimo Strojní fakultu ČVUT, na jejíž půdě vznikla už o dva tři roky dříve.

Následovala spousta let plných nádherné muziky, kamarádství a legrace – tu spontánní radost dodnes můžete vnímat ze živých nahrávek koncertů (zejména z Necenzurovaného CD Rangers Live 1970/1971, vydal Supraphon v r. 2008). Další se naštěstí zachovaly v podobě televizního záznamu (Pozvánka do klubu X, ČT 1967). Písničky z éry, kdy si je mohl zahrát a zazpívat kdokoli, postavené na melodiích a textech. A samozřejmě dobrých interpretech. Déle než padesátiletá historie téhle velmi oblíbené hudební skupiny nešetřila zvraty, takže momentálně existuje pět kapel odkazující se k The Rangers: New Rangers (Jiří Veisser), Rangers – Plavci (Mirek Řihošek), Plavci (Honza Vančura), Rangers Band (Jiří Kaleš) a Radek Tomášek s kapelou.

Na Hlubokou se přistěhoval jeden ze zakládajících členů skupiny The Rangers – Plavci, Jiří Veisser. Ano, jeden z nejvyšších, s hustými černými vlasy a houslemi v ruce. Zabydlel se na hlubocké hlavní třídě i se svou manželkou, a tak přinášíme povídání a malé vzpomínání na časy minulé. Doporučuji si ke čtení rozhovoru pustit písničky Rangers, zní nám pořád v uších.

Samozřejmě, že dívky mého věku si s nostalgií vzpomenou na školní léta a partu pohledných chlapců, do kterých jsme se střídavě zamilovávaly. Koncerty, televizní představení, písničky, které důvěrně všichni známe. Některé rychle zlidověly a žijí svůj další život. Dokonce si přesně pamatuji, kde a s kým jsem je prvně slyšela z vinylové desky.

Zdá se, že jako jediný z Plavců jste vyplul proti proudu Vltavy a zakotvil na Hluboké. Co vás k tomu vedlo? A jak se vám u nás líbí?

Proti proudu Vltavy jsme se vydali již v roce 1999. Tehdy to bylo k Řičanům u Prahy. Během pár let se však Praha přestěhovala za námi a já mezitím objevil na jihočeské Portě kapelu Šance z Českých Budějovic. Dohodli jsme se na spolupráci a my jsme se přestěhovali na jih Čech. Nejdříve jsme si koupili bungalov, poté jsme si postavili vlastní. Zahrada měla cca 1000 m² a s přibývajícím věkem nám „ubývalo sil“ na údržbu, jak zpíval náš kamarád Pavel Bobek. Rozhodli jsme se proto dům prodat a našli jsme si na Hluboké nájemní byt s velkou terasou. Je to takový nenásilný přechod... Líbí se nám tu moc!

Byli jste všichni ze zakládající party The Rangers rodilí Pražáci?

Všichni jsme byli křtěni Vltavou v Praze, ale naši rodiče se většinou do Prahy přistěhovali. Ti moji až z broumovského výběžku.

Původní, z dnešního pohledu pamětníků „klasická“ sestava Rangers v dobách největší slávy – Tonda Hájek, Milan Dufek, Jiří Veisser, Mirek Řihošek a Honza Vančura, o chvíli později doplněná Radkem Tomáškem. Všichni jste studovali techniku – a přitom jste zpívali písničky jako Neplač, malá – Mám radost... – Dej Bože můj – Nos pro trable stavěnej... Těch písní byly stovky a lidi je pořád milují a poslouchají. Jde to k sobě? Strojáři a přitom velcí romantici?

Zde musím provést drobnou korekci. Honza Vančura na techniku nikdy nenastoupil. My ostatní jsme byli ze strojní fakulty a Mirek Řihošek studoval fakultu stavební. Na strojní fakultě s námi studoval i Ondra Juřík – autor

Jiří Veisser nyní vystupuje s českobudějovickou kapelou Šance. Foto: archiv Jiřího Veissera

našich prvních textů. Smutný psaní napsal, když mu zemřel otec... Ty další texty pak vyplynuly s melodikou písní, které jsme interpretovali.

To, že vám tak úžasně ladily hlasy a všichni jste byli špičkoví muzikanti, ve všem vám padala dobrá karta, považujete při pohledu nazpět za souhru božských náhod nebo za výsledek vaší pracovitosti, úsilí a talentů?

Vše, co jste zde jmenovala, má svoji váhu. Na mém příběhu to vysvětlím. Když jsem se v osmé třídě rozhodoval mezi konzervatoří a průmyslovkou, tak mi moje paní profesorka z hudební školy doporučila průmyslovku a na housle dál pokračovat u ní. Poslechl jsem ji a po průmyslovce jsem nastoupil na strojní fakultu. V prvním ročníku jsem se přihlásil na vyhlášený konkurz na houslistu do „westernové“ kapely a ten konkurz jsem vyhrál. Přihlásil jsem se totiž jediný. Ostatní členové kapely měli podobné osudy.

Na housle jste hrál od malička. Jste rád, že jsou to právě housle, které vás provázejí celým profesionálním životem?

O tom není vůbec žádných pochyb.

Dá se říct, jaké písničky Rangers jsou vaše nejoblíbenější?

To by byl dlouhý seznam. S většinou z nich je spojen nějaký příběh. Jsou to jak více než padesát let staré, ale moc se mi líbí i ty z doby poslední. Naše poslední album celé otextoval Petr Rada. Byl autorem Modlitby pro Martu, za což si vysloužil zákaz činnosti. Emigroval do Austrálie a po návratu jsme začali spolupracovat. Výsledkem bylo album „Stalo se na západě“. Z tohoto alba se mi nejvíce líbí píseň Dej Bože můj. Mám rád i Ji mým osudem z alba Druhá míza. Je tak trochu mým osudem.

Vy asi nejste typ muže, který sedí v koutě. Myslím, že jste byl ten aktivní člen kapely, co sjednal první veřejná vystoupení. Drží vás to dodnes?

Máte pravdu. Byl jsem celou tu dlouhou dobu nejen tím, kdo sjednával koncerty, ale byl jsem i producentem všech našich desek. Měl jsem však smůlu. Po prvním LP soudruzi konstatovali, že producentská odměna je bezpracný zisk a smlouvu mi zrušili. Bez této činnosti bychom však žádné další album nevydali, tak jsem to dělal z radosti nad dobře vykonanou prací. Veškerou koncertní činnost jsme však museli dělat přes Pragokonzert.

Proto jsem hned, jak to bylo možné, založil agenturu Rangers, která funguje dodnes.

Statisíce prodaných desek, stovky zájezdů, desítky zlidovělých písniček – dlouhý čas šťastného a nezapomenutelného období. Plavci byli komerčně velmi úspěšnou skupinou se spoustou příznivců. Na jejich písničkách vyrostly generace... Koncertovali jste v Argentině, Brazílii, na Kubě, v Austrálii, Americe či Jižní Africe... Svět vám ležel u nohou.

Ale bohužel jste zažili také drsné chvíle, když odešli někteří členové předčasně a tragicky: v pětadvaceti letech zemřel kapelník Antonín Hájek, tragicky zemřeli Luděk Nekuda a Milan Dufek. Bolavé ztráty...

Rány osudu oproti veškeré přízni, které se kapele dostávalo. Štěstí na osobnosti, špičkové talenty, náklonnost publika. Jak se snášeli rány pod pás? A musí se umět vydýchat i velká sláva?

Každá z těch ztrát byla těžká. S Luděkem Nekudou odešel nejen skvělý muzikant, ale i výborný textař a scénárista. V Tondovi Hájkovi odešla i dobrá duše celé kapely. Teprve po jeho smrti jsem docenil, kolik úsilí věnoval

soudržnosti kapely. O jeho dalších skvělých vlastnostech a muzikantském umění bych mohl vyprávět dlouho. Milan Dufek tragicky zahynul až po mém odchodu z kapely.

Nádherná muzika, vynikající hráči na své nástroje, zpěváci, radost z muziky, neskutečný souzvuk hlasů, a extra zpěváci jako Milan Dufek, Jan Vančura... Jak to funguje v pánských seskupeních? Byli jste všichni dobří kamarádi a táhli za jeden provaz? Nežárlili jste na sebe?

Zde se opět musím vrátit k Tondovi Hájkovi. Razil totiž absolutní rovnost všech v kapele. Nikdo si nehrál na sólistu. Na všech albech je uvedeno pouze „Hrají a zpívají Rangers, poté Plavci“. I honoráře se dělily stejným dílem, přestože měl Tonda od Pragokonzertu vyplácen kapelnický honorář. Dotovali jsme z něho bídné vyplácení naší techniky. Že jsme byli jen pánské seskupení je též jeho zásluha. Tvrdil totiž, že zpěvačky kapelu většinou rozhádají.

Sice jste léta vystupovali jako čistokrevná pánská sestava, ale přece jen svého času s vámi dívky zpívaly. A to například moji oblíbenou píseň Hřbitovní kvítí. Můžete říct, co to bylo za dívky a jaký byl jejich další osud?

V začátku to s námi pár zpěvaček zkoušelo. Jiřina Jakubův žije snad někde v Americe, osud Jitky Molavcové a Lenky Filipové všichni znají. Radek Tomášek poté přivedl Jarku Hadrabovou. Její Colorado zná snad každý. Měla však zdravotní potíže. Její bolavá záda neumožňovala delší cestování, tak jsme se museli rozejít. V tu dobu jsme již měli natočený základ k vámi citovanému Hřbitovnímu kvítí. Václav Zahradník nám doporučil svoji zpěvačku Hanku Pazelťovou, která se svého úkolu zhostila na výbornou. Jarka Hadrabová po odchodu

Poslední foto s Tondou Hájkem

od nás chvíli zpívala se Spirituál kvintetem. Následně se svým mužem emigrovala do USA. Po listopadu 89 přijela do Čech navštívit svoji maminku na Žižkov. Pozvali jsme ji jako hosta do našeho Country Saloonu, který jsem pořádal v KD Vltavská. Byl to velký návrat. Domluvili jsme se poté na další spolupráci. Jarka se svým mužem nám pak splnil klukovský sen. Pozvali nás na turné pro krajany, které se konalo v roce 1994 na západním pobřeží USA a Kanady. Jarka si s námi zazpívala a její muž vše zvučil. Vše má smutný konec. Jarka před sedmi lety zemřela. Pohřbu v Dobříši jsme se zúčastnili...

Vraťme se do současnosti. Trochu filosofická otázka: když člověk zažije 50 let slavné éry,

společného obrovského úspěchu – je vděčný za to, co osud dal a co jste si všichni tak hezky užili? Anebo se přimísí trpkost poznání, že to nemůže trvat věčně?

Obzvlášť v této koronavirové době si moc uvědomuji, jak krásná doba to byla. Zlatá léta šedesátá, kdy bylo vše dovoleno, než se začal utahovat normalizační šroub. Nešlo však jít hlavou proti zdi.

My jsme chtěli dál hrát. Museli jsme se přejmenovat, ale protože jsme kdysi závodně plavali, dali jsme si název Plavci. Byl v tom též takový podtext. Chtěli jsme tou dobou proplavat. Přes různé cenzurní zásahy se nám docela dařilo mezi řádky našim divákům něco důležitého sdělit.

Procestovali jsme téměř celý svět. V minulém režimu jsme hráli v Maďarsku, Polsku, Bulharsku, NDR, Dánsku, Finsku, Portugalsku, Kambodži, Mongolsku i ve Vietnamu. Procestovali jsme i SSSR. V roce 1980 jsme měli naplánované Japonsko, takže jsme jeli přes celý tento Svaz až do Chabarovska. V té době však Rusové napadli Afganistán a protože náš stát s tím souhlasil, Japonci naše turné zrušili. Byla zmíněna Argentina, ale nám se podařilo hrát i v Brazílii a v Mexiku. Po listopadu jsme si plnili dávná přání. Uspořádali jsme turné po Country klubech v Německu, Švýcarsku a natočili TV klipy ve Španělsku. Podařilo se nám hrát kromě již zmiňované Ameriky hlavně i v Austrálii. Tam jsem se díky kontaktům, které jsme si tam vytvořili, podíval i jako turista se svojí ženou. Začátkem nového tisíciletí jsme hráli na Silvestra v Československém klubu v Londýně, ale to bylo již s mojí novou kapelou.

Dnes si říkám, že jsem prožil několik životů a jsem za to moc vděčný! Nic netrvá věčně..., nevdání!

Napsal jste knihu vzpomínek s názvem „Jak jsem (do)plaval s Rangers“. Natočil jste sólové album s názvem „Žiju, jak se dá“. Spolupracujete se skupinou Šance z Českých Budějovic. Plánujete něco hudebního podnikat u nás na Hluboké? A co to bude? Folk, country, bluegrass...?

Moje spolupráce s kapelou Šance trvá. Když vystupujeme společně, říkáme si New Rangers. Hrajeme písničky ze začátků skupiny Rangers. Kluci totiž výborně zpívají, takže můžu dál plnit slib, který jsem dal kdysi Tondovi Hájkovi. Jedeme dál!

Uvolní-li se situace, měli bychom mít na Hluboké koncert 3. července. Pevně doufám, že se uskuteční.

V době začátků. Foto: archiv Jiřího Veisera

JAK ŠEL ČAS SE SKUPINOU THE RANGERS – PLAVCI

V roce 1964 se na vodě při splouvání Lužnice dohodl Milan Dufek s Antonínem Hájkem, že založí kapelu. Do kapely přistoupil po vyhraném konkurzu i Jiří Veisser, spolužák z ČVUT. Všechno to vymyslel Pavel Fáček. Hrál na čtyřstrunné banjo a tihnul k džezu. Než kapelu opustil, přivedl Mírka Řihoška a Jana Vančuru, kteří hráli ve školním big beatu na gymnáziu s Janem Hammerem.

Kapelou v raných začátcích prolno více muzikantů a konferenciérů. Spolužák Kysel, Jiří Soukup, Michal Pavlata a Hana Kurzweilová. Dokonce i zpěvaček prošlo touto „pánskou“ kapelou daleko víc. Lída Hallerová, Hedvika Peterková, Eva Pličková, Jitka Mikulecká, Jiřina Jakubův... Poslední v pořadí pak Jarka Hadrabová.

První koncert ve Vinohradské sokolovně v roce 1965, první honorář pivo a párek.

Jako manažer se od počátku prosazoval Jiří Veisser, zatímco Antonín Hájek se staral o hudební stránku skupiny, Milan Dufek psal texty a všichni dohromady hráli a zpívali. V roce 1966 do kapely přišel Radek Tomášek. Opustil ji a na sólovou dráhu se vydal v roce 1973.

Vítězství na 1. Portě v Ústí nad Labem v roce 1967. První koncert na Slovensku v Bratislavě. Další 1. cena na Portě 1968. Vychází první deska u firmy Panton. Mirek Černý pozval jako druhého moderátora kolegu z práce – dalšího inženýra Petra Nárožného. Kapela pořádá pravidelné koncerty v sále Dopravních podniků.

Roku 1969 odešla zpěvačka Jarka Hadrabová. Rangers v Praze dostali cenu pro nejúspěšnější skupinu roku. První milion prodaných desek v Československu – rok 1970. Koncerty se přestěhovaly z Dopravních podniků do Divadla E. F. Buriana. Zde bylo natočeno první živé album, s konferenciéry Petrem Nárožným a Mirkem Černým.

V roce 1971 zvládla skupina přechod z amatérského na profesionální hraní, vystupování v koncertních sálech i na hudebních festivalech, nahrávání gramofonových desek, vystupování v rozhlasových a televizních pořadech.

Kvůli tlaku Pragokonzertu k rezignaci na anglický název skupiny Rangers se v roce 1971 na scéně objevili Plavci. A vůbec – zpívat některé písně anglicky se tehdy vládní garnituře nelíbilo. Ke svému původnímu pojmenování se mohli vrátit až roku 1990.

V sedmdesátých letech Plavci odehráli běžně kolem 300 koncertů ročně.

V roce 1973 Petr Nárožný hostuje v Semaforu a odchází hrát do souboru Miloslava Šimka. Novým konferenciérem se stal Luděk Nekuda. Díky jeho invenci, scénářům a průvodnímu slovu jsou Plavci stále častěji v televizi. Roku 1974 hrála kapela celý měsíc v Buenos Aires. S nastudovaným španělským programem koncertovala na Kubě. Odešel Luděk Nekuda, přicházejí Jan Vala a Jiří Vimmer z divadla Ypsilon.

Jan Vančura odchází zkusit samostatnost mimo hudební scénu v roce 1987.

Plavci zažili s příchodem nových časů bohužel i předčasné úmrtí kapelníka Antonína Hájka (1989). Pokračovali ve své hudební činnosti pod vedením Jiřího Veissera a Milana Dufka.

Platinovou desku za 2 miliony prodaných nosičů získali roku 1994...

... Dneska už se takové písničky nerodí. Bohužel v nabídce není ani taková sebraná a elegantní parta „promovaných inženýrů“: skvělí muzikanti, vysoká úroveň, inteligentní vtip, klid, slušnost a pohoda. Dnešní hudbu dělá dobrý zvukař a výkonný počítač... The Rangers Plavci byli opravdoví.

RANGERS 1971 – s Petrem Nárožným

Ze studia

USA – s Jarkou Hadrabovou

Dovoluji si ještě podotknout, říká Jiří Veiser, že již v dohledné době vydá Supraphon naše úplně první LP z roku 1969. Vyjde na vinilu a jako bonus bude přiloženo CD s nahrávkami z té doby. Bude tam live záznam našeho vítězného vystoupení na Portě v roce 1967 – Whispering Pines s Michalem Tučným, Dálka volá a Cotton Fields, dále Kdo má právo, Žlutý pták, Colorado s Jarkou Hadrabovou a další. Celkem 15 bonusových skladeb.

KOLUMBIE

foto: Adam Růžička

Od dubna nosím v kabelce uložený malý kamínek pro štěstí. Ještě před měsícem se převaloval ve vlnách Pacifiku. Dal mi ho Pavel Chrástil, donedávna student. V době covidu – byť s vynuceným distančním studiem – dokázal úspěšně složit státní zkoušky na Vysoké škole ekonomické v Praze.

Děti a mladí lidé jsou deprimováni dobou zákazů a příkazů, zavřených škol, omezeného kontaktu s vrstevníky, absencí sportovního a kulturního vyžití. Už to trvá dlouho. Přesto se velká většina školáků i studentů chová zodpovědně.

Ve chvíli, kdy Pavel studium uzavřel, a nastala chvíle zasloužené úlevy, rád podlehl spontánní touze, sbalil batůžek, práskl do bot a s kamarádem vyměnil Evropu za jiný světadíl.

Pavle, vy jste si s kamarádem ulétli ze země. Nejdřív spousta učení, nervy napnuté a pak...

státnice v kapse a nakonec cesta přes půl světa. A to ve chvíli, kdy jsme v České republice nesměli vystrčit nos z okresu. Kam jste zmizeli? A jaký to byl pocit? Osvobozující?

Z Evropy jsme na konci února letěli přes Amsterdam do Bogoty... Takže jsme přistáli v jižní Americe, v Kolumbii. Rozhodně jsme přišli na jiné myšlenky a zažili příjemný pocit svobody a nekonečného volného času.

V zemi, které dal jméno objevitel a cestovatel Kryštof Kolumbus. Jak vypadá taková cesta dnes – v době celosvětové pandemie?

Je možné cestovat. Ne všude, ale do bezpečných zemí. Holandsko v té době zrovna změnilo podmínky a chtělo 4 hodiny starý antigen a PCR test starý maximálně 48 hodin. Výsledky kontrolovali před odletem. Dá se říct, že ve světě testují víc než tady u nás. Ale tak nějak to nepřipomíná ten pocit buzerace, jaký vnímáme

my v Česku. Uvědomovali jsme si, že to berou vážně, mají pravidla a vyžadují zodpovědnost.

My jsme možná přehnaně domýšliví a míváme nad některými zeměmi pocit nadřazenosti. Občas nás pak udiví, že k tomu není důvod. Že pandemickou situaci zvládají líp než my.

V Kolumbii je to o tom, že pokud vláda vydá nějaká opatření, s tím, že je potřeba je dodržovat, tak to lidi jednoduše dělají. Věří tomu, že je to ve prospěch všech. A i když to jsou lidi, kteří mají mentalitu spíš svobodomyšlnou, takhle to chápou a přizpůsobí se.

Rozdíl mezi Českem a Kolumbií byl tedy patrný na první pohled?

To byl. Všechno bylo otevřené, život z ulic nezmizel. Lidé sice nosili venku roušky, ale do restaurace vás pustili. Když už přiletíte s negativním testem, tak ho po vás dál nevyžadují, ale před vstupem do každé restaurace měří teplotu, museli jsme se na místě identifikovat, ukázat pas a napsat na sebe kontakt, abychom byli dohledatelní. Všude ve veřejném prostoru je k dispozici desinfekce rukou a je opravdu používána. Neprotestují tam antirouškaři, prostě se lidi drží té nejjednodušší možnosti, jak udržet čísla nemocných pod kontrolou.

Kde jste přistáli?

V Bogotě, hlavním městě Kolumbie, leží asi ve 3000 metrech nad mořem v horách. Strávili jsme tam s kamarádem jen jeden večer a noc, protože už nás čekali další dva kamarádi, Adam a Magdalena. Za nimi jsme se hned druhý den ráno vydali na pobřeží a potkali jsme se v městě Santa Marta.

Prošli jsme si aspoň večerní uličky Bogoty, a pak se uložili do manželské postele. Vlastně jsme já s Danem strávili většinu noci v Kolumbii ubytovaní na dvojité posteli pod jednou moskytiérou, ale zřejmě to na nás nezanechalo žádné následky. I když jsme spali taky v posteli s růžovými nebesy. Vzhledem k tomu, že jsme spolu strávili 3 týdny zavření v Praze v jednom pokoji před státnicemi, jsme zřejmě na krizové situace trénovaní. Některé ty pokoje byly velké sotva pro tu jedinou postel. Později na pobřeží jsme už přespávali volněji, třeba v hamace – což je houpací lůžko pověšené mezi dvěma stromy, na pláži se západy slunce a krásným ránem v mlžném oparu. Takže ve vši skromnosti to všechno byl vlastně naprostý luxus.

Čím osloví Kolumbie turisty?

Je krásná. Příroda, pobřeží, džungle, hory. Prašné cesty bez asfaltu. Spousta různých zvířat. Kočky, psi, kozy, dobytek, divoká zvířata, ptáci...

fota: Pavel Chrástl

Příroda všude úžasná, nicméně ekologie hrůzostrašná. Na mnoha místech objevíte neuvěřitelný odpad, obří pneumatiky, spousta plastů, zanesené plážičky... člověku je líto se na to dívat.

Pavel nám ukazuje krátkou nahrávku, kdy krok za krokem pomalu překračuje hranici džungle – a hustá zeleň kolem něj se ozývá silícími hlasy ptáků, hmyzu a ostatních zvířat.

Každého asi zaujme takový namíchaný styl místní architektury. Ve velkých městech jsou vysoké hotely a hned vedle tradiční kostely. Menší města mají příjemnou architekturu úzkých uliček, složených z různě barevných baráček, a všechny ty ulice a uličky jsou místa, kde se odehrává spousta místního běžného života... a nad městy se zvedají hory a džungle.

Příjemné malé uličky s občůdky, trhy, všude restaurace a kavárničky, které jsou na každém kroku. Nás zaujal zdejší noční život, ticho nastává až dlouho nad ránem. Kultura je typická, místní milují hudbu, takže si venku na ulici nebo náměstí rozeznávají největší reproduktory a pustí co nejhlasitější muziku. A hned o pár desítek metrů vyřvává další reproduktor. Takže docela rambajz, k tomu si party lidí přinesou chladicí boxy, povalují se okolo a pijí pivo a s tím si vystačí. Umní si to užít. Tanec, otevřené bary. Muzika nesmí chybět nikdy.

Když vidím vaše fotografie a ty krásné prázdné pláže, tak mohu jen povzdychnout nad tím, jak ideální místo pro dovolenou je Kolumbie...

Když jsme se posunuli do města Santa Marta, už jsme byli na pobřeží Karibského moře. Nejprve jsme projeli tu severní část, kde bylo jen Karibské moře. Tayrona Park jsou pláže a přírodní pás krajiny poblíž města Santa Marta. Většina lidí tady táboří přímo na pláži, a to buď ve vlastních, nebo pronajatých stanech.

Ubytovat se můžete právě i jen v té houpací síti. Místo si můžete rezervovat dopředu a mít kousek pláže jenom pro sebe. Jsou tady místa i pro pěší turistiku, můžete se třeba vydat s průvodcem do hor...

K Pacifiku jsme se dostali v podstatě až v poslední části cesty, je příjemně teplý ke koupání. Nádherný oceán. Moře a vody například kolem blízkých ostrovů jsou nádherné, je tam spousta ryb a různých druhů korálů. My zkoušeli surfování... Surf byl pro mě dost dřina a nedá se říct, že by mi to šlo...

Měli jste nějaký plán?

Turistika v Kolumbii funguje i v těchto časech, kromě turistů si prázdniny a dovolenou u moře užívají i místní, nejen cizinci. My neměli nějaký velký plán, ale řekli jsme si, že si půjčíme motorky a projedeme celé severní pobřeží Kolumbie podél moře. A to se nám povedlo, hezky v pohodě jsme si cestovali, moped, ruksáček a hotovo.

S místními lidmi jsme byli v kontaktu hodně a bylo to vždy velice přátelské. Všichni

jsou vstřícní, prodavači, taxikáři, všichni spolupracují, ale problém dost dělá jazyková bariéra. My španělsky neumíme, a s angličtinou se tam moc nedomluvíte. Takže pantomima rukama a překladač v telefonu.

Muži jsou v Kolumbii docela statní, vysocí. Na ženách zaujalo, že si tam uměle nechávají zvětšovat prsa a zadečky, někdy až do enormních rozměrů. To je tam žádané a docela časté, nám to přišlo trochu ujeté. Všimli jsme si také, že děti tam mají velice mladé holky. Že nechovají třeba sourozence bylo jasné, když to dítě, o které se staraly, začaly kojít. Nic jim ale nebránilo se dobře bavit a tancovat.

Jídlo bylo zajímavé, hodně zeleniny, ovoce, různé saláty, rýže, pokaždé něco smaženého, ostré klobásky, hodně koření. Občas se nám už něco přejedlo, protože to přikládali ke každé porci jídla.

Zjišťovali jste si vůbec něco o Kolumbii, než jste tam jeli?

Moc ne, usmívá se Pavel. Píše se toho hodně, ale myslím, že dnes už je to možná trochu nadsazené. Když už tam jste, žijete normální místní život. Samozřejmě záleží, kam se přijede. Jsou místa, kde vám drogu nabízí na každém kroku, marihuanu, kokain. Sedíte v nějaké hospůdce, prohlížíte denní menu a obsluha se hned ptá, jestli si dáte i něco navíc. Policie ví, že se to děje, ale zcela zabránit, aby tomu tak nebylo, asi nejde. Zřejmě i policisté jsou často zkorumpovaní. Také po nás chtěli zaplatit za přestupek, který se neudál, když nás zastavili na mopedu. Prostě vám dlouze prohlížejí doklady, významně na vás koukají, a čekají... Až se dovtipíte. Nakonec jsme nějaké peníze dali a pak nás policista pustil.

Sice nás v Kolumbii také okradli, ale naštěstí to nebylo žádné osobní násilí. Byla to klasika, rozbili okýnko ve vypůjčeném autě, kde jsme měli všechno. A to všechno si odnesli. Stačilo 15 minut, kdy jsme zastavili na rušné ulici, před hospodou. My jsme s sebou měli každý dva telefony, takové ty starší zůstaly v tom autě – měli jsme na nich i lokaci, takže jsme zjišťovali pohyb našich kradených věcí. Sledovali jsme, kde to bylo přes noc, kam to vezli a kde to prodali – jeli jsme se na to místo podívat, ale neodvážili se o naše věci požádat, to zas nám za to eventuální nebezpečí nestálo. Prostě je to malé

městečko vedle toho většího turistického, a tam na náměstíčku se přeprořádají věci nakradené u turistů. Ti lidé, co se kolem pohybovali, rozhodně nebudili důvěru. Byl to tak nepříjemný pocit, že jsme odtud rychle odjeli.

Nepříjemná situace... I když, krade se i v jiných zemích, dokonce i v Evropě, že?

To nejdůležitější nám zůstalo, protože doklady a telefon jsme u sebe nosili pořád. Každý jsme si nafotili malou hromádku věcí, co jsme zachránili díky tomu, že jsme je měli u sebe. V zemi, kde je teplo a k přežití vám stačí tričko, šortky a trochu peněz na jídlo, se nedá mluvit o tragédii.

Údajně snad v těch nejhorších oblastech se může turistovi stát, že ho unesou k nejbližšímu bankomatu a nechají ho vybrat, co mu karta dovolí a pak ho zase propustí.

Mluvili jste s místními o poměrech v zemi? Situace v Kolumbii se hodně zlepšila. Vláda vyčistila zemi od nejhorší mafie a tvrdě zasahuje proti obchodu s drogami.

My se o místní politice s lidmi nebavili. V těch malých městečkách se o tom moc nemluví, ale pořád tam fungují skupiny „paramilitary“, což

jsou ozbrojené skupiny, které bojovaly proti kartelům, proti mafii a distribuci kokainu. Žijí v horách a dost všechno ovládají – ale dá se říct, že v dobrém slova smyslu, protože ty nejhorší časy země pod nadvládou drogových kartelů jsou už pryč. Takže tyhle „dohlížející skupiny“ kontrolují situaci a pokud se na venkově nebo v městečkách něco semele, okamžitě zasáhnou. Vyhlásí třeba 4 denní zákaz vycházení z domů a bytů a sjednají pořádek.

Co jiná nebezpečí. Žraloci? Jsou tam?

Těžko říct, radši jsme na to nemysleli. Jiné potvory, spíš hmyz, byli otravnější. Nakonec jsme byli rádi za pavouky, protože ti je prý likvidují. Byli jsme pokousaní na nohách, těžko říct, od čeho, možná nějaké muchničky. Z kousnutí se nám dělaly hnusající vrádky, hodně jsme se škrábali a bylo to dost nepříjemné. Víc než repelenty jsme užívali místní olejčky a docela to fungovalo. Hady, nebo nějaké nebezpečné místní zvíře jsme našťásti nepotkali.

V pouštním městečku Cabo de La Vela, takové chudší městečko to bylo, kam na víkend přijedou turisti, ale přes týden je tam mrtvo – tam zase často přicházejí za turisty žebraři. Také hodně dětí, které žebrají stylem, že vám celý den neodbytně nabízejí náramky nebo jiné věci a chtějí za ně peníze.

Jak moc drahá dovolená to byla?

Na cestu tam mě finančně podpořili rodiče, ale přímo na místě je život pro českého cestovatele celkem příjemně levný. Mají trochu inflaci, jejich 50000 jsou našich 300 Kč, takže jsme dost přepočítávali, ale vychází to příznivě.

Tak jako jinde v podobných zemích, je bohatší pobřeží a v horách větší izolace a chudší obyvatelé. V horách hodně vládnu guerilly, a tam v podstatě ještě žije část původního obyvatelstva, místní Indiáni. Jsou tam tři určitým způsobem se lišící komunity původního

obyvatelstva, chodí v takových bílých hábitech. Žijí v džungli – třeba jen skupinka jedné rodiny, která se postupně rozrůstá. Laura, naše známá Češka, která v Kolumbii žije, se snaží právě těm místním určitým způsobem pomáhat, prodává jejich výrobky. Dělají třeba takové taštičky pletené z místních rostlin, a jiné výrobky. Každý ten kmen vyrábí něco jiného. Pijí alkohol a jsou spokojení.

Co říkaly maminky na váš výlet, nebály se o vás?

Zvládly to. Koupili jsme si místní simkarty do mobilů, volali jsme přes Whats App, který byl ke každé simce zdarma. Takže ve spojení jsme byli kdykoli, možná jsem se ozýval víc, než když jsem byl ve škole v Praze.

Vojáci postavají sice všude i se zbraněmi, ale je pravda, že si na to zvyknete a nakonec právě oni byli velice slušní lidé, kteří vždycky pomohli a poradili.

Co jste přivezl? Proslulou kolumbijskou kávu?

No, já měl jen ten jeden batůžek, potom už jsem skoro o všechno přišel. Ale ten

životní pocit je tam jiný. Jak je tam teplo, lidi v pohodě, máte pocit, že vám nic neschází a moc nepotřebujete.

Přivezl jsem kávu a rum, ten tam mají dobrý.

Vrátili jste se do Česka po dvou měsících prázdnin a budete zase český mladý muž... Nebo je v plánu nějaký další výlet do velké dálky?

Kamarád si to namířil ještě do Mexika. Já domů.

Na co budete nejraději vzpomínat?

Rozhodně to byl krásný zážitek, budu vzpomínat dlouho.

Kolumbie je země, která se mění před očima. Moc se mi třeba líbilo, že v jednom městě postavili lanovku do hor, jen proto, aby se místní lidé, co v těch horách bydlí, dostali za práci do města, a nemuseli hodiny slézat dolů z hor a večer zas nahoru.

Budu vzpomínat na naši nejkrásnější písčnou pláž, vlastně první, kterou jsme viděli, a ke které jsme se vraceli. Měli jsme zázemí u městečka Palomino – žije tam naše známá, Češka, která odjela loni hned s první vlnou epidemie. Je tam už rok, našla si místního přítele, provozují hostel, a vždycky nám pomohla, když jsme potřebovali.

Asi je možné se tam přistěhovat, vytvořit si nový život.

Je to město, které právě před těmi 10 lety vzniklo, rozrůstá se a žije. A my se do toho města rychle vraceli do bezpečí, den potom, co nám vykradli auto. Ujížděli jsme celou noc, abychom tam byli co nejdřív. Přítel naší známé na to opáčil, no jo, a tady ve městě zase včera někoho zastřelili. Spousta lidí tam má různé osudy. Někomu třeba zabili bráchu, protože se zapletl s kartely. Takže vám dojde, že místo, které my považovali za klidné a bezpečné, možná tak úplně bezpečné není. Neřekl bych, že vysloveně turisté jsou v nebezpečí, ale ti místní – asi občas ano. Moc se tam o tom nemluví.

Je to nádherná země a pomalu se dostává z problémů.

Hlavní město	Bogotá
Rozloha	1 138 910 km ² (27. na světě) z toho 9 % vodní plochy
Počet obyvatel	49 232 605 (28. na světě, 2017)
Jazyk	španělština
Náboženství	římští katolíci 90%, jiní 10%
Státní zřízení	prezidentská republika
Měna	kolumbijské peso (COP)

Kolumbie, plným názvem Kolumbijská republika, je stát v Jižní Americe. Jako jediná země Jižní Ameriky se rozkládá u obou oceánů, na pobřeží Karibiku, tedy i Atlantského oceánu, a Tichého oceánu. Sousedí s Venezuelou, Brazílií, Peru, Ekvádorem a Panamou. Počet obyvatel dosahuje více než 49 milionů. Hlavním městem je Bogotá. Obyvatelé mluví španělsky a 90 % z nich se hlásí ke katolické církvi.

Kolumbie je druhou nejlidnatější zemí Jižní Ameriky. Ještě nedávno se o Kolumbii mluvilo jako o zemi nevhodné pro cestování, a to zejména díky vysoké míře kriminality, drogám, únosům a místní mafii. To už dnes ale neplatí a Kolumbie se stala bezpečnou zemí, kam se můžete vydat na exotickou dovolenou. Ano, třeba hned zítra.

Kolumbie je republika a unitární stát. Je čtvrtou největší latinskoamerickou ekonomikou. Na kolumbijské území zasahuje Amazonský deštný prales, takže země má vysokou biodiverzitu, druhou největší na světě. Je také jednou z nejvíce etnicky a jazykově rozmanitých zemí světa, s bohatým kulturním dědictvím, v němž lze rozeznat vlivy indiánské, evropské i africké.

Kolumbie byla osídlena kolem roku 12 000 př. n. l., původní obyvatelé (Indiáni) vytvořili řadu kultur jako Muisca, Quimbaya a Tairona. Španělé vstoupili do Kolumbie v roce 1499 a do poloviny 16. století si podmanili a kolonizovali většinu území. Založili Místokrálovství Nová Granada a Santafe de Bogotá (dnešní Bogotá), z něhož učinili hlavní město. Nezávislost na Španělsku byla získána v roce 1819. Vznikl stát zvaný Velká Kolumbie, který však zanikl velmi brzy, již v roce 1830, kvůli národnostním neshodám. Odtrhl se od něj Ekvádor a Venezuela a v roce 1831 vznikl nový stát Republika Nová Grenada. V roce 1858 ho nahradila Grenadská konfederace a roku 1863 Spojené státy kolumbijské. Roku

1886 vznikla současná Kolumbijská republika, ovšem v roce 1903 se od ní odtrhla Panama. Ve 2. polovině 20. století v zemi probíhala válka mezi vládou a levicovými gerilami (zem. FARC) a také drogovými kartely. Tyto boje byly ukončeny v roce 2012, respektive 2017, a očekává se, že to umožní nový ekonomický rozvoj.

Kolumbie je demokratickou prezidentskou republikou a unitárním státem s decentralizovaným řízením. Současný politický systém vznikl na základě procesu modernizace zahájené přijetím Ústavy v roce 1991. Nová konstituce charakterizuje zemi jako sociální právní stát, unitární a decentralizovanou republiku s částečnou autonomií regionálních úřadů, založenou na participativní a pluralistické demokracii.

Zajímavosti o Kolumbii

Když se řekne Kolumbie, určitě si představíte nádherné písčité pláže, černovlásky vlnící se v divokém tanci, lahodná jídla a noční bary plné života. Co jste o této zemi možná ale nevěděli?

- Kolumbijská města prochází opravdovou renesancí. Jinak tomu není ani v hlavním městě Kolumbie – Bogotá. Je to město plné nových barů, energických lidí, restaurací s vynikajícím jídlem, kavárnami a samozřejmě diskotékami a místy, kde se hraje živá hudba.

- Služby a atrakce v Kolumbii patří mezi ty levnější, a navíc je zde zvykem vyjednávat. Dokonce i cenu autobusové jízdenky si můžete snížit třeba o třetinu.

- Častým standardem nejen hotelů, ale také hostelů a ubytoven je vynikající snídaně, která bývá v ceně ubytování. Majitelé si rádi potrpí na spokojenost svých zákazníků.

- Vstup do mnoha muzeí po celé zemi je každou neděli zdarma.

- Kolumbie produkuje jedny z nejlepších kávových zrn na světě. Pokud na tento nápoj nedáte dopustit, určitě si jej tady dopřejte. Zajímavé jsou také prohlídky kávových plantáží.

- Říká se, že pohostinnost Kolumbijců nemá obdoby. Jsou velice přátelští, laskaví a rádi vám pomůžou s čímkoli budete potřebovat. Navíc vám darují velkou dávku energie a přilepí úsměv na celý den.

- Kolumbijská kuchyně je směsí vlivů kuchyně kolumbijských Indiánů, španělské kuchyně, africké kuchyně, karibské kuchyně a v některých oblastech i arabské kuchyně. Kvůli vysoké biodiverzitě Kolumbie se kuchyně v každém regionu liší. V některých oblastech najdete speciality, jako jsou morčata nebo mravenci. Přípravují se na různé způsoby – smaží, grilují nebo třeba pečou.

Kolumbie není rájem pro vegetariány, protože kolumbijská strava obsahuje hodně masa. V pobřežních oblastech najdete ryby a mořské plody, které jsou často připravovány s omáčkou z kokosového mléka. Nabídka čerstvého ovoce je ohromující a o mnohých odrůdách jste pravděpodobně nikdy předtím neslyšeli. Za vyzkoušení určitě stojí populární gunábana, z níž se připravují čerstvé smoothie a považuje se za alternativu chemoterapie při léčbě rakoviny. Typickou kolumbijskou snídaní je Changua, což je polévka z mléka a vajec.

Většina pokrmů se podává s rýží, fazolemi, brambory nebo jukou, pije se kukuřičné pivo, černá káva.

- Kolumbie je třetím největším exportérem kávy na světě. Prvním největším exportérem je Brazílie a na druhém místě je Vietnam. Sami Kolumbijci však velmi náruživí pijáci kávy nejsou. Průměrný místní ji vypije za rok necelé dva litry.

- Kolumbie je největším producentem kokainu na světě. Kromě toho je zde držení méně jak jednoho gramu kokainu legální.

- Pro Kolumbii jsou typické karnevaly. Velmi známý je zde „Carnaval de Barranquilla“, což je jeden z největších karnevalů světa, který se obvykle koná v únoru.

PETICE

Dle čl. 18 Listiny základních práv a svobod a zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním

ZA PŘEJMENOVÁNÍ RUSKÉ ULICE V HLUBOKÉ N. VLT. – ZÁMOSTÍ

My, níže podepsaní, prostřednictvím této petice žádáme město Hluboká nad Vltavou, jeho zastupitelstvo i obecní radu o přejmenování Ruské ulice v části města Zámostí.

Odůvodnění:

1. Z nedávného zveřejnění velmi závažných informací z úst českého premiéra a ministra zahraničních věcí podložených jednoznačnými důkazy českých bezpečnostních složek v čele s BIS vyplynulo, že ruští důstojníci vojenské zpravodajské služby GRU z jednotky 29155 reprezentující nedemokratické zájmy Ruské federace potlačující základní lidská práva a svobody byli zapojeni do výbuchu muničního skladu ve Vrběticích v roce 2014. Důsledkem tohoto výbuchu zahynuli dva nevinní čeští občané, otcové od rodin, a vznikla materiální škoda přesahující 1 miliardu Kč.

2. Tyto osoby byly ilegálně zapojeny i do mnohých jiných záškodnických operací, jmenovitě pak např. do otravy Sergeje Skripala v anglickém Salisbury v roce 2018. Vše činili v zájmu Ruska.

3. Nesouhlasíme proto, aby Ruská ulice v Hluboké nad Vltavou, tak jedinečném a proslulém městě, nesla název státu, který opovrhne základními lidskými právy i svobodou, podřívá demokratické instituce, utlačuje opoziční politické strany, zavírá investigativní novináře a dokonce se nezděráhá vraždit nevinné občany jiných států.

4. Žádáme, aby se město, zastupitelstvo i obecní rada připojili tímto krokem k důraznému odsouzení tak hanebného činu, mnohými politiky

považovaného za teroristický čin na českém území a české obyvatelstvo, a ocenili tak práci českých bezpečnostních služeb hájících zdraví, zájmy a životy českých občanů.

5. Vazalské roky, kdy Sovětský svaz, dnešní Ruská federace, měla nad naším územím politickou i ideologickou moc a převahu, jsou dávno u konce. Česká republika je suverénní a svrchovaný stát, který hájí demokracii, svobodu, základní lidská práva a především životy a zdraví svých občanů. Je na čase, aby si to uvědomilo i Rusko.

6. Navrhujeme náhradní názvy ulice: např. Smrková, Dubová, Jabloňová, pokud zůstaneme u názvů stromů, které jsou pro pojmenování ulic v této části města běžně užívány. Nebo úplně odlišné názvy: Slovanská, Evropská, Jihočeská, případně ulice Václava Havla, která na Hluboké zatím chybí.

Děkujeme!

Petici podává a jednat s příslušnými orgány bude:

Adam Brisuda, trvale bytem Lesní 1182, Hluboká nad Vltavou

PODPISOVÝ ARCH K PETICI

Místa, kde mohou případní uchazeči tuto petici podepsat: Městský úřad, knihkupectví a Můj obchod. Nebo se mohou ozvat přímo autorovi petice na mail: petice.hluboka@gmail.com, a on sám zprostředkuje možnost podepsání petice.

KDE A PROČ PODEPSAT PETICI?

ZEPTALI JSME SE AUTORA PETICE NA POHNUTKY K JEJÍMU SEPSÁNÍ

Sobotní večer 17. 4. 2021 by byl skoro jako každý jiný, kdyby pozdní mimořádné vysílání České televize neupoutalo mou pozornost. Žlutě podbarvená hlavní zpráva již na první pohled vzbuzovala v pozorovateli závažnost a zájem. Zprvu, kdy jsem ještě nebyl obeznámen se všemi podrobnostmi, mi připadalo, že probírané téma nebude mít patrně obdoby s doposud dobře známým pozadím českého zpravodajství. Načež se ukázalo, že je tomu skutečně tak.

Po bleskurychlém zorientování se a vyzískání potřebných souvisejících informací se mi na okamžik zastavilo proudění krve v žilách. Přirozeně se dostavil pocit, kdy si člověk nechce připustit nezpochybnitelná fakta, protože v tomto případě byla naprosto děsivá. Pravdě je však nutné se podívat zpřímá do očí, ať je sebehrůznější.

Dle vyjádření premiéra a tehdejšího ministra zahraničních věcí se na výbuchu muničního skladu ve Vrběticích v roce 2014 podíleli agenti ruské vojenské zpravodajské služby GRU z jednotky 29155. Policie ČR, Bezpečnostní informační služba a další zapojené orgány státu dospěly díky jednoznačným, dosud však utajovaným důkazům vzhledem k probíhajícímu vyšetřování, což je zcela běžný postup, k závěru, že právě tito agenti jsou zodpovědní za usmrcení dvou nevinných českých občanů, otců od rodin, a za materiální škodu přesahující 1 miliardu Kč.

Bylo to šokující zjištění! Tak závažný čin, považovaný mnohými politiky za teroristický útok na našem území, nesmí zůstat bez razantního odsouzení a jasné odpovědi Ruské federaci, řekl jsem si. Vyvolaný neklid, který od té doby v sobě pociťuji, je odpovídající tak závažné situaci.

Během jedné noci jsem se neústupně rozhodl, že akci musím a chci podniknout i já, tak, abych podpořil české bezpečnostní složky a kontrarozvědky, které chrání naše životy, zdraví a zájmy celé České republiky.

My, kteří žijeme v demokratické společnosti, hájící právo na svobodu všeho druhu, máme naštěstí ten luxus, ale zároveň i zodpovědnost, že můžeme nahlas a vzpřímeně prohlásit svůj názor. Názor, který pomůže, názor, který vyšle jasný vzkaz agresorovi, ať už je ze zahraničí či z tuzemska. Z tohoto důvodu jsem se rozhodl sepsat přiloženou petici a odsoudit tak tento hanebný čin.

To, k čemu došlo, bude mít své následky. Následky, jež ponese pachatel, v tomto případě Rusko, v jehož zájmu výše zmínění záškodníci konali.

Ve společnosti, kde mají všichni právo na svůj názor, se počítá každý hlas, každý připojený podpis. Jednota, soudržnost. To jsou vlastnosti, kterých se záškodníci obávají, proto se snaží podřívát nedůvěru ve stát, v jeho orgány, šířit dezinformace, lži a podkopávat tak základy demokracie. Nenechme se jimi ovlivnit, prosím. Řekněme proto jasně, že stojíme na straně pravdy, na straně života, na straně svobody.

Vyzývám všechny uvědomělé občany, kterým není jejich osud a osud českých zemí lhostejný, připojte k této petici svůj podpis a hajte naši suverenitu. Vaše děti Vám budou vděčné.

Na závěr svého psaní si dovoluji citovat slova Václava Havla, jež hrdě visí na budově vedle hlubockého úřadu a dodnes mě motivují: „Naděje není to přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že má něco smysl – bez ohledu na to, jak to dopadne.“ A tohle smysl má.

STRÁŽNÍCI MĚSTSKÉ POLICIE HLUBOKÁ MAJÍ NA STAROST I ZLIV

foto: Adam Růžička

Zjistili jsme, že počet městských policistů na hlubocké strážnici opět vzrostl. Kolik je vás nyní celkem, kdo všechno je ve stavu mužstva a kdo je nový?

Tak po nedlouhé odmlce bychom opět rádi pozdravili čtenáře hlubockého zpravodaje.

Dovolil bych si trochu oponovat vaší otázce, že počet strážníků v Hluboké nad Vltavou opět vzrostl. Spíše se dá říci, že poprvé od založení MP Hluboká nad Vltavou v roce 2007 tento počet vzrostl o dva strážníky na sedm. Především dva příchody byly jen doplněním stavu na původní počet pěti strážníků. Nyní je nás tedy sedm. Jedná se o tyto strážníky:

vrchní strážník Bc. Michal Saitz, zástupce vrch. strážníka Bc. Patrik Brožek, koordinátor směny ve městě Zliv Mgr. Karel Hubinger, strážník Radim Vida, strážník Martin Hradil, strážník Daniel Pokorný, strážník Denis Bäuml

Poslední dva jmenovaní jsou nově příchozími strážníky, kteří budou sloužit převážně ve městě Zliv.

Proč je tedy máme ve stavu na Hluboké?

Na otázku, proč je máme ve stavu v Hluboké nad Vltavou, vám mohu říci toliko, že Město Zliv má několikaletou platnou veřejnoprávní smlouvu s městem Hluboká nad Vltavou dle zákona o obecní policii číslo 553/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Tato smlouva se vztahovala původně jen k měření rychlosti ve Zlivi. Nyní se jedná o rozšíření této veřejnoprávní smlouvy o další plnění různých činností MP, které jsou stanoveny ve výše jmenovaném zákonu. Jedná se o tyto činnosti:

§ 2, zák. 553/1991 Sb., o obecní policii ve znění pozdějších předpisů

Obecní policie při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a plnění dalších úkolů podle tohoto nebo zvláštního zákona

- a) přispívá k ochraně a bezpečnosti osob a majetku,
- b) dohlíží na dodržování pravidel občanského soužití,
- c) dohlíží na dodržování obecně závazných vyhlášek a nařízení obce,

- d) se podílí v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem na dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích,
- e) se podílí na dodržování právních předpisů o ochraně veřejného pořádku a v rozsahu svých povinností a oprávnění stanovených tímto nebo zvláštním zákonem činí opatření k jeho obnovení,
- f) se podílí na prevenci kriminality v obci,
- g) provádí dohled nad dodržováním čistoty na veřejných prostranstvích v obci,
- h) odhaluje přestupky, jejichž projednávání je v působnosti obce,
- i) poskytuje za účelem zpracování statistických údajů Ministerstvu vnitra (dále jen „ministerstvo“) na požádání údaje o obecní policii.

Čím se strážníci ve Zlivi budou zabývat, řeší tam město podobné prohřešky jako ty naše hlubocké?

Před několika lety Ministerstvo vnitra zrušilo obvodní oddělení PČR ve městě Zliv oproti zájmu většiny jeho obyvatel a přesunulo jej do Hluboké nad Vltavou. Město Zliv od té doby nedisponovalo žádnou, tedy ani městskou policií. Tento stav se zdál neudržitelný, proto Město Zliv prostřednictvím svých zastupitelů a starosty pana Rothschedla požádalo Město Hluboká nad Vltavou, kde městská policie již 15 let bezproblémově funguje, o pomoc při zajišťování místních záležitostí veřejného pořádku. Na základě této žádosti, které bylo Městem Hluboká nad Vltavou vyhověno, přijala MP Hluboká nad Vltavou tyto dva nové strážníky, z nichž jeden má značné místní znalosti (Zliv), které jsou vždy velkou výhodou při předcházení různých problémových situací.

Na otázku financování strážníků a dalších nákladů spojených se službou ve Zlivi mohu odpovědět, že veškeré náklady bude hradit město Zliv jako objednatel těchto služeb na základě veřejnoprávní smlouvy, kterou navíc ještě schvaluje Krajský úřad Jihočeského kraje dle zákona o MP.

Strážníci ve Zlivi budou plnit různé činnosti, které jsou uvedené výše s přihlédnutím k místním specifikům, které má každé město a které jim budou osvětleny starostou města Zliv. Dá se však předpokládat, že z velké míry půjde o dopravní záležitosti jako je parkování před vjezdem, parkování na zeleni, vysoká rychlost a parkování v zákazu zastavení, případně neprůjezdnost.

Stále ještě máme dobu covidovou – jak ovlivňuje práci strážníků na Hluboké? Co máte na starosti, čemu se věnujete?

Takzvaná doba covidová samozřejmě ovlivnila i činnost strážníků. Mimo například rozvozu balíčků s vitamíny starším občanům města v počáteční fázi pandemie, musela MP Hluboká nad Vltavou na druhou stranu omezit kontakty na základě doporučení Ministerstva vnitra, zejména omezila měření rychlosti, při kterém dochází ke styku s řidiči z celé republiky a šíření koronaviru by tak bylo mnohem snadnější. S ohledem na místní občany, na strážníky samotné a jejich rodiny bylo měření rychlosti dočasně pozastaveno.

Nějaké úspěchy poslední doby?

O nějakých úspěších v této covidové době bych ani nehovořil, snad jen, že se nám podařilo na dopravním inspektorátu PČR aktualizovat a přidat nová místa k měření rychlosti na základě podnětů a žádostí místních občanů, kdy v minulosti jsme byli u PČR víceméně neúspěšní a změnit tento stav nebylo vůbec jednoduché.

Ještě bych rád zmínil sympatickou skutečnost, že většina strážníků si dobrovolně udělala kurz na odchyt toulavých a opuštěných zvířat. Jsem rád, že strážníci si sami doplňují další potřebnou kvalifikaci, kterou sice zákon o městské policii přímo nevyžaduje, ale která je potřebná k zajištění plnohodnotné činnosti strážníků.

Do budoucna snad bude lépe a covid by již mohl být na ústupu, aby se nám všem doslova lépe dýchalo.

Přeji Vám všem hlavně zdraví a v tomto ohledu pevnou naději.

Vrchní strážník Bc. Michal Saitz

Jazz-com bude jako každé léto s dětmi na Hluboké mluvit anglicky...

ANGLIČTINA PRO DĚTI A TEENAGERY, PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR – ZA DOBRODRUŽSTVÍM Z FILMOVÉHO PLÁTNA

12. – 16. ČERVENCE 2021 HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Pestrý program plný aktivit v angličtině bude zajištěn za každého počasí uvnitř i venku, říká Michaela Krausová, zakladatelka vzdělávacího a jazykového centra jazz-com na Hluboké. Děti čekají dobrodružné výlety, hry v angličtině, stopování v parku, koupání na Barborce, zahradní piknik, výlet do Zoo, tvořivá dílna, a pro nejstarší skupinu i tento rok samostatný projekt s kamerou v ruce a samozřejmě plně v angličtině. Příprava překvapení pro rodiče na závěr tábora dětmi doplňuje prázdninový program o další aktivity.

Letošní rok díky postavám stříbrného plátna z pohádek a příběhů procitujeme nejen Hlubokou, ale podíváme se do celého světa.

Každý den dětem připravíme dvě svačiny a báječný oběd v restauraci Solidní šance na Hluboké. Děti čeká týden plný tematických her venku i uvnitř, několik anglických pohádek, filmů a příběhů, pár hodin s rodilým mluvčím, zahradní piknik, tvořivá dílna a role v divadelním představení. V předchozích letech jsme všechny tři skupiny propojili úkoly pro společné dobrodružství. Tentokrát jsme v souladu s možnými opatřeními připravili zvláštní program pro všechny skupiny. Pro nejstarší skupinu ve formě celotýdenního projektu v angličtině i díky 16leté Texasance, která s námi předloňské prázdniny strávila celý týden na letním táboře.

Amie Crockett, se kterou jsou děti v kontaktu celý rok díky videím, video hovorům a zprávám, mladým angličtinářům ukáže, jak přirozeně mluvit anglicky na kurzu i ve škole. Děti zjistí, k čemu je fajn mluvit anglicky a oblíbí si ji, protože díky praxi zjistí, že angličtina není jen školní předmět v rozvrhu. Zjistí něco o běžném životě v Americe a Anglii a mohou ho srovnat s naším životním stylem.

Na sestříhaný cyklus mladých angličtinářů o městě Hluboká nad Vltavou, stejně jako na báječná divadelní vystoupení z letního tábora 2020 mohou rodiče a fanoušci nahlédnout na našem Facebooku a určitě stojí za to. <https://www.facebook.com/anglictinahluboka>

Na podzim chystáme pokračování sobotních celodenních táborů. Během školního roku mohou děti navázat na prázdninovou angličtinu a připravit se s námi k úspěšnému složení dětských Cambridge zkoušek YLE Starters, Movers a Flyers a nově i PET a KET. Letošní termíny jsou po dohodě s Britskou radou přesunuty na podzimní měsíce. Věříme, že děti ocení společné dny plné alce a zážitků ještě více, než v předchozích letech. Těšíme se s celým týmem lektorek.

<https://www.jazz-com.cz/letni-tabor-anglictiny-hluboka-nad-vltavou/>

MÁJOVÉ MOUDROSTI

Člověk má vždy něco důležitějšího na práci, než se ženit.

Nietzsche

Ke svatbě je třeba daleko více odvahy, než k válečnému tažení.

Švédská královna

Historie ženy je historií tyranie, jakou svět poznal: tyranie slabého nad silným.

Oscar Wilde

Milovat a být rozumný nemůže ani Bůh.

Publius Syrus

Ideální je jakákoliv žena, která má ideálního manžela.

Tarkington

Známe dva druhy žen: oženit se s prvním druhem žen je šílenství, oženit se s druhými je zločin.

Slaughter

Bojíte-li se samoty, neženěte se!

Čechov

Bůh stvořil ženy jen proto, aby zkrotily muže.

Voltaire

Kdo je v lásce moudrý, miluje co nejvíce a mluví co nejméně.

Tennyson

Že se manžel Xantipy stal filosofem, je pozoruhodné. Při tom věčném štekání ještě přemýšlet! Ale psát nemohl, to už nebylo možné. Sokrates nezanechal po sobě ani jedinou knihu.

H. Heine

Žena, která tě chce odmítnout, řekne ihned ne. Žena, která vysvětluje, chce být přesvědčena.

A. Musset

Zbabělec nikdy nesvede hezkou ženu.

Islandské přísloví

Manželství je zlé, ale nutné.

Menandros

Z MALÉHO SLOVNÍKU NAUČNÉHO LUBOMÍRA VACULÍKA

Biologie – nauka o rozmístění biografů

Dioptrie – přeměna dvou opic v tři

Glóbus – dopravní prostředek podobný autobusu

Hranostaj – běžný typ stáji v podobě hranolu

Jitrocel – zvláštní přírodní úkaz, při němž trvá jítro po celý den

Kalorie – zvláštní druh rýče, jímž se na mičurinském poli zarývá kompost a kal

Karotka – malý vozík

Kecky (nářeční výraz) – mluvítko do telefonního přístroje

Klasifikace – způsob sklizně obilí, při němž se ufiknou toliko klasy

Kočkodan – vzácný druh kočky, dovezené k nám z Dánska

Kolovadla – názorné pomůcky, které dá učitel kolovat po třídě

Krokodýl – přístroj na měření délky kroku

Krokvice – živočich, jehož nejpodstatnějším znakem je, že dělá více kroků, než je třeba (opak lenochoda)

Metafora – žákyně, která srší vtípem

Metronom – pracovník v podzemní dráze (na rozdíl od agronoma, který pracuje na povrchu)

Opera – druh opice

Pestík – drobnější druh psa

Poledník – přestávka určená k obědu ve školní jídelně

Prašík – schránka na peníze při školním spoření

Přeslice, přeslička – dnes již překonaný způsob tělesného trestání dětí, při němž se dlaň prudce dotkne tváře

Příložník – přístroj na přikládání uhlí do kamen

Rysovadlo – past na šelmy rysovitě

Rovník – pomůcka k rýsování rovných čar

Stehlík – přístroj z doby přemyslovské ke stehování látek pomocí lýka

Šalvěj – pruh z teplé tkaniny, kterým se ovinuje krk při prudké vánici

Telegraf – píšící tele

Těsnopis – způsob psaní na konci stránky, kam je nutno vměstnat ještě jednu větu

Tetřev – vyhubování od tety, od uklízeček, od paní školníkové atd.

Vodováha – přístroj na vážení vody

Zoologie – nauka o životě v zoologické zahradě

Pro vaše pobavení vybral: František Kvapil

CHVILKA POEZIE

Od dětství mám rád vše, co křídla v přírodě má.

Jako kluk dělal jsem vše, co se dělat nemá,

a hlavně, toť se ví, jsem hledal pod stromy

holátka, spadlá z hnízd. Potajmu, v soukromí

své jizby v podkroví, jsem pečoval pak o ně.

Když ptáčky odrostli, hnízdili na balkóně,

v kleci, kde sehnali vždy něco na zoubek;

nejvíce ke mně lnul divoký holoubek:

nepoznám do smrti vztah věrnější a užší...

Snad proto rozumím si s každou plachou duší.

Victor Hugo, 12. dubna 1840

VÝSTAVA OBRAZŮ LEGENDÁRNÍCH ZÁSTUPCŮ RUSKÉ AVANTGARDY, KTERÁ V HISTORII ČR NEMÁ OBDOBY

Připravovaná výstava Malevič – Rodčenko Kandinskij a ruská avantgarda dostává Alšovu jihočeskou galerii do prestižního klubu institucí, jako jsou Metropolitan Museum of Art v New Yorku, Guggenheim Museum v New Yorku, Tate Gallery v Londýně či Stedelijk Museum v Amsterdamu. Jsme na to náležitě pyšní.

Je to výsledek úspěšné diplomacie a silné vize kultury Jihočeského kraje. Náměstek hejtmána pro kulturu Pavel Hroch to uvedl při návštěvě Alšovy jihočeské galerie (AJG) v Hluboké nad Vltavou, kde vrcholí přípravy unikátní expozice Malevič-Rodčenko-Kandinskij a ruská avantgarda.

Díla ruské avantgardy v tak velkém rozsahu a kvalitě budou v České republice představena poprvé. Třicet šest obrazů zapůjčilo Alšově jihočeské galerii, jejímž zřizovatelem je kraj, Muzeum umění v Jekatěrinburgu po více než třiletých vyjednáváních. Loni bylo navíc nutné konání výstavy kvůli koronavirové pandemii odložit. Její oficiální zahájení se proto uskuteční 1. května a akce potrvá do 1. srpna letošního roku. Přítomnost veřejnosti však bude záviset na aktuálních protiepidemických opatřeních.

O výjimečnosti sbírky ruských avantgardistů mluví navíc i skutečnost, že pojistné smlouvy na obrazy jsou uzavřeny na částky v řádech miliard korun. „Těší mě, že se expozice zdárně dokončuje a vše směřuje ke slavnostnímu otevření. Stejně tak, že veřejnost o výstavu projevuje obrovský zájem. Pro její zpřístupnění proto děláme maximum. Konkrétně jsme prostřednictvím Ministerstva kultury požádali Ministerstvo zdravotnictví, aby byla naše galerie v květnu zařazena do tzv. pilotního rozvolňovacího projektu, v jehož rámci by lidé mohli za dodržení nastavených protiepidemických opatření expozici osobně navštívit,“ naznačil náměstek hejtmána pro kulturu.

Unikátnost výstavy pak potvrdil i ředitel AJG Aleš Seifert. „Ano, opravdu se nebojím konstatovat, že zde máme mimořádnou sbírku, která by mohla být vystavena kdekoli ve světě,“ sdělil Seifert s úsměvem. Ředitel galerie dále připomněl, že nabízí opravdu to nejlepší, co ruská avantgarda měla a má: „Jedná se o díla Natalie Gončarovové, Michaila Larionova, Vasilije Kandinského, samozřejmě Kazimíra Maleviče či Olgy Rozanové, která mapují avantgardní tendence v Rusku v letech 1910 až 1920.“

Sbírka ruských avantgardistů se v Evropě jako celek zatím objevila jen jednou. A to před pěti lety v Budapešti. Poté, co se 1. srpna za její expozici zavrou brány Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou, se přesune zpět do Jekatěrinburgu a závěrem roku poputuje zřejmě do Soulu.

Facebook Jihočeský kraj – oficiální

WORTNERŮV DŮM, ČESKÉ BUDĚJOVICE

OZVĚNY | ČESKÁ KLASIKA ZE SBÍREK AJG |

Wortnerův dům je přichystán k otevření. Zatímco v prvním patře čeká na vaši návštěvu expozice věnovaná malíři Jaroslavu Valečkovi s názvem Severní vítr je krutý, v přízemí je připraven výběr z tvorby autorů z našich sbírek. Mezi zastoupenými umělci jsou například Alén Diviš, Alois Boháč, Jan Zrzavý, Emil Filla, Jan Preisler, Antonín Slaviček, Mikuláš Medek, Kamil Lhoták či Julius Mařák.

Výstava ze sbírek AJG nabídne srovnání s tvorbou Jaroslava Valečky a autorů, kterými byl v počátcích své malířské kariéry ovlivněn a rozšíří expozici o další inspirační zdroje. Instalace je zároveň věnována i následným stylistickým a žánrovým východiskům. Doplní představu o charakteru expresivní malířské zkratky směřující k jasnému obrazovému sdělení.

Obě výstavy budou pro návštěvníky otevřeny, jakmile budou okolnosti nakloněny opětovným návštěvám galerií, doufáme tedy, že již velice brzy.

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

Před 21 lety zahájila svou první výstavou 21. dubna 2001

Snad i letos galerie naváže na pravidelné autorské i kolektivní výstavy. Galerie uspořádala více jak 120 výstav, na kterých se představily desítky převážně českých umělců.

Výstava původně plánovaná na květen – Michael J. MAŠATA, Karel Cyril VOTÝPKA, Kamil ŠTABLA – ŽIVOT JE UMĚNÍ A UMĚNÍ JE ŽIVOT A PROTO SI PÍSEŇ ZPÍVÁM, musela být zrušena a je odložena na příští rok.

Stále můžete navštívit virtuální výstavu předních výtvarníků, sochařů a fotografů – VIRTUÁLNÍ VÝSTAVA COVID 2020 – 2021

[HTTPS://WWW.KNIZECIDVUR.CZ/VYSTAVA/VIRTUALNI-VYSTAVA-COVID-2020-2021-139](https://www.knizecidvur.cz/vystava/virtualni-vystava-covid-2020-2021-139)

Nejbližší akce:

15. 5. 2021 – 10. 6. 2021 Miroslav KONRÁD – OBRAZY

Vernisáž v sobotu 15. května 2021, pokud to půjde.

LZE OBEJÍT SVĚT ZA ŠEST HODIN? MŮŽETE TO ZKUSIT NA TŘEBOŇSKU – RYBNÍK SVĚT SLAVÍ 450 LET

Rybník Svět u Třeboně byl prvním velkým dílem Jakuba Krčína. Kvůli odporu treboňských měšťanů při jeho stavbě dal sám Krčín rybníku jméno Nevděk. Rybník se dočkal několika úprav, té poslední v roce 2002, kdy byl vybudován bezpečnostní přeliv.

Prvním velkým dílem Jakuba Krčína ve funkci regenta rožmberských panství byla stavba rybníka Svět, zahájená v roce 1571. Stavba se setkala s velkým odporem treboňských měšťanů. Krčín ale prosadil svou a dal zbourat celé Svinenské předměstí včetně kostela sv. Alžběty, špitálu augustiniánského kláštera nebo Trubáčkova mlýna na Spolském potoce. Vedle obytných stavení a zemědělských objektů byla dotčena i zkultivovaná půda – sady, zelinářské zahrady, louky a pole. Přeložena byla i Struha, později nazvaná Zlatá stoka, z jihozápadního okraje Třeboně na severovýchodní. Později jej za to kritizoval i kronikář Václav Březan, který napsal: „Třeboni Krčín záhubu přinesl. V té příčině byl-li Krčín dobrý hospodář a politický člověk, že takové město a pevnost snížil, rozumnému člověku k soudu podává se.“ Pro odpor celé Třeboně dal Krčín rybníku jméno Nevděk.

Problémy byly i se založením hráze, která měla na některých místech nevhodné podloží – rašelinu nebo tekuté písky, a bylo nutné navážet mnoho dalšího materiálu. Bez potíží se neobešlo ani první vypuštění rybníka v roce 1575, kdy Krčín sděluje: „Velicí rybníci, kteří se letos loviti budou, dobře opadají a všudy je beze škody kromě na rybníce novém Nevděku: hrubě se hráze šalují a vždy po vodě do rybníku ustupují.“

Podle prvního návrhu měl mít rybník rozlohu 380 jiter – cca 110 ha. Rybník byl dokončen v roce 1574 a měl rozlohu 360 ha. Propojily se i vody Nevděku a Opatovického rybníka, i když tyto rybníky byly nadále nazývány odděleně a lovily se ve dvou lovištích. K rozdělení došlo po povodni v roce 1610. Nevděk zaplavil i starší rybník Cirkvičný (z roku 1451), ale v roce 1610 došlo opět k jejich oddělení.

Výlov konaný 28. září 1583 za Krčínovy přítomnosti byl velmi úspěšný, o čemž regent ihned vladaře Viléma informoval a neopomněl si rýpnout

do svých kritiků. Napsal: „Chválím milého Pána Boha, že není po vůli zlých a neupřímných lidí; nebo když uslyší, že se Vaší milosti na rybnících letos dobře dařilo, a zvláště na těch, které nově udělali, budou je uši bolet; přál bych, aby je i jazykové bolely, a ústa aby jim stekla, aby podruhé toho nemluvili, zač se nyní musejí stydět.“

V letech 1929–1930 pak byla rekonstruována hlavní výpust podle projektu Ing. Jindřicha Šimana a v roce 2002 byl vybudován také bezpečnostní přeliv. „Není mnoho rybníků s tak pestrou historií, jako je rybník Svět nad městem Třeboní. Již při jeho zakládání bylo obětováno celé Svinenské předměstí renesanční Třeboně a pro veliký odpor ze strany treboňských konšelů si vysloužil tento rybník od svého stavitele Jakuba Krčína název Nevděk. Až později byl přejmenován na Svět. Krčín též nesměl při stavbě opatřit rybník tzv. bezpečnostním přelivem, což se nevyplatilo při povodních v r. 1890, kdy se hráz protrhla. Třeboni však prakticky ublíženo nebylo, hradby města posloužily jako další hráz. Na dostavbu tohoto přelivu si Svět počkal více než 400 let až do roku 2002, kdy po mimořádných povodních byla jeho staviteli projevena úcta a vděk postavením sochy na hrázi tohoto jihočeského velikána. Dnes si už nikdo nedovede představit Třeboň bez dva kilometry dlouhé přírodní veslařské dráhy, dvou nádherných pláží, tradičních výlovů a neméně tak i bez procházek v parku Lázní Aurora. Pouze v Třeboni se můžete dát Cestou kolem Světa a nebude vám to trvat déle jak půl dne,“ říká náměstek generálního ředitele Národního zemědělského muzea Jiří Houdek.

Dnes slouží rybník Svět vedle produkce ryb také k rekreaci a sportu. Od roku 1932 je zde provozován veslařský sport a celé generace zdejších veslařů slavily úspěchy na mistrovstvích Evropy, světa i na olympiádách. Od 50. let 20. století je zde i jachetní oddíl. Kolem Světa vede 12 km dlouhá naučná stezka s 16 informačními panely o zdejší přírodě, krajině, historii rybářství, lázeňství a lidové architektury.

Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství, zámek Ohrada

KDYŽ MLČÍ MÚZY...

Listujeme diářem roku 2021, který v Praze vydává Národní divadlo. Je to můj druhý exemplář uměleckého díla, které pro fajnšmekry z řad diváků a přátel divadelní múzy připravuje hlubocká rodačka Dana Štastná Flídrová s přispěním kolegů. Pracuje v divadle, už to je krásný pocit. A může se probírat množstvím historických artefaktů, které ilustrují vznik a život divadla, osobností v něm, divadelních her, opery a baletu, kostýmů a tajného života zákulisí, vůni šaten, vrzání prken jeviště, i tichý či bouřlivý šum hlediště...

DIVADLO, JAK (UŽ) HO NEUVIDÍTE

fotografie z Divadelního archivu Národního divadla

V roce 2020, kdy jsme tento diář připravovali, jako by se čas podivně zastavil. Divadla na čas ztichla a osiřela. Jeho věrní diváci museli zůstat doma a jet maximálně do práce. Takže i zaměstnanci Národního divadla pracovali ze svých „domácích“ kanceláří nebo se střídali se svými kolegy v práci. Ztichlo národní divadlo, Stavovské divadlo, Státní opera i Nová scéna. Ale ne úplně. Když je v divadle přestávka, také je určena divákům k odpočinku, ale za oponou, v maskérnách a šatnách to až horečně žije činnou přípravou na další akt. Pak tedy věřte, že i my se nyní připravujeme na další jednání, na další činnost.

Pro rok 2021 jsme pro vás záměrně vybrali snímky, na nichž to vypadá, že se také tak trochu zastavil čas. Ale jen na první pohled. Divadla se rekonstruovala, v dílnách se připravovaly kulisy, masky či kostýmy, probíhaly zkoušky. Zajímavých snímků je v divadelním archivu nespočet. Na některých se však již velmi podepsal čas – i když ani u nich jsme neodolali a některé i přes trochu sníženou kvalitu do diáře zařadili. Věříme, že nám to prominete. Jsou totiž jedinečné a je na nich mnohdy právě to, co už neuvidíte.

Nechte hromy znít

Je to autentické a nevtíravě poučné. Loňský diář přiblížil z fondu archivu scénické a kostýmní návrhy. Ten letošní představuje týden po týdnu roku 2021 fotografie divadla, jak už ho nikdy neuvidíme – jsou to okamžiky, které už dávno skončily v propadlišti času.

Pár obrázků vám ukážeme, a to hlavně proto, že publikace zřejmě vyjde i pro širší než divadelní publikum. V takovém případě ovšem doufám, že se výtisků ke koupi dočkáme i u nás na Hluboké.

Dana nám určitě dá včas vědět...

Část panelu zvukových signalizací z historického provozního zázemí ND, kterou používali inspicienti, a to pravděpodobně ještě v roce 1977, tedy před generální rekonstrukcí 1977 – 1983 (**foto1**).

Práce kvapná málo platná

V červnu 1881 se divadlo poprvé otevřelo, i když ještě dokončeno zcela nebylo. Do Prahy přijel korunnní princ Rudolf se svou snoubenkou Stefanií a události bylo třeba využít. Poté se v divadle odehrálo ještě dalších 11 představení a budova byla kvůli dokončovacím pracím uzavřena. V podvečer 12. srpna 1881 došlo k požáru, který zničil měděnou kupoli a střechu, jeviště i hlediště. Zachoval se vestibul, foyer, lodžie a místnosti jako archiv, šatna a divadelní kancelář. O příčinách se dodnes spekuluje, protože celou tragedii provázela až neuvěřitelná série nešťastných náhod. Jako nejpravděpodobnější příčina vzniku požáru se jeví nedbalost klempířů, kteří na střeše budovy připevňovali hromosvod a při svém odchodu vysypali žhavé uhlíky z klempířských kamínků do okapového žlabu. (**foto2**)

Pracovník nadmíru povolaný

Tragedii vskutku provázela řada neuvěřitelných náhod. Hasičský sbor byl např. alarmován hned několika hlásiči, které pracovaly na principu morseovky. Automaty byly použity téměř současně, signály splynuly a v hasičské centrále nebylo možno zprávu rozluštit. Po požáru se dávala veškerá vina hasičům. Hasiči však i podle pozdějších znaleckých posudků udělali vzhledem k možnostem tehdejších technických prostředků maximum. Kromě části divadla zachránili bezprostředně ohrožené budovy jako palác Lažanských, objekt Spořitelny české, ale především v těsné blízkosti stojící Prozatímní divadlo.

Při příležitosti 50. výročí se v roce 1931 sešlo „Sdružení starých hasičů zúčastněných děje požáru ND“. Uprostřed historického snímku sedí

Emanuel Pičman, tehdy při požáru 25letý velitel první stříkačky. Později se stal prvním topičem ND, tedy pracovníkem nadmíru povoláním. (foto 3)

foto 3

Pozice, mistři a jejich žáci

foto 4

Augustin Berger 1861 – 1945 se stal už v roce 1878 sólovým tanečníkem Stavovského divadla, v Národním divadle tančil v letech 1883 – 1900 a později byl pověřen také funkcí baletního mistra. V roce 1884 založil při ND baletní školu a vychoval zde řadu významných tanečnic. Spolupracoval také jako choreograf s předními pěvci a herci při ztvárnění pohybových a tanečních scén. Jeho práci s dětmi přihlíží Josef Šmaha, herec a režisér (sedící) a v pozadí vidíme ještě primabalerínu Enrichettu Grimaldiovou. (foto 4)

Bílá nemoc ve Stavovském i Národním divadle

Ve Stavovském divadle se nakonec usídlila především činohra, pro jejíž potřeby mluvila především modernizace divadla v letech 1925 – 1927. Mezi významnými inscenacemi se zde objevila například Čapkovy Bílá nemoc, uvedená v roce 1937. Na snímku ze čtení zkoušky vidíme umělecké osobnosti českého divadla té doby: zleva herci Hugo Haas, Eliška Poznerová, Olga Scheinpflugová, Bedřich Karen, stojící Zdeněk Štěpánek, dramatik Karel Čapek a dramaturg a šéf činohry Otokar Fischer. Bílá Nemoc měla od ledna 1937 do června 1938 celkem 83 uvedení, z toho několikrát i v ND. Poté musela být z politických důvodů

z repertoáru stažena. Excelující představitel Dr. Galéna, Hugo Haas, byl roku 1939 z rasových důvodů propuštěn. (foto 5)

foto 5

Vzkaz budoucím generacím

foto 6

Při rekonstrukci ND a dokončovacích pracích na portálech u jeviště ND uložili Rudolf Hrušínský, pokračovatel slavného divadelního rodu Červíčků, a jeho kolega Josef Kemr, za přítomnosti paní Evy Hrušínské, Jana Hrušínského a Rudolfa Hrušínského, nejml., svůj umělecký testament. S největší pravděpodobností obsahuje testament tato slova:

„Na paměť divadelního rodu Červíčků, rodu, který byl jedním ze základních kamenů českého divadelnictví. Ukládáme tento „kámen“ do základů ND s přáním, aby práce skutečných herců nebyla nikdy znevažována, ani zneužívána, ani zapomenuta.“

Existují i hlasy, které říkají, že vzkaz budoucím generacím obsahuje i jiná slova. (foto 6)

KAM AŽ DOLETÍ HLUBOCKÝ SOKOL?

PO ŠESTNÁCTI LETECH SE HLUBOČTÍ BASEBALLISTÉ VRACEJÍ DO ČESKÉ EXTRALIGY

„Jsme připraveni,“ hlásí předseda Sokola Hluboká David Šťastný.

V pátek 9. dubna v 19 hodin startuje česká baseballová Extraliga 2021. Po šestnácti letech ve špičce První ligy, kterou v minulosti šestkrát vyhrál, se mezi elitní desítku týmů navrácí baseballový klub Sokol Hluboká.

První tři extraligová utkání čekají hlubocké baseballisty v pátek a v sobotu v Praze Krči s Eagles, v neděli 11. dubna v pravé poledne Sokol Hluboká přivítá Eagles doma. Eagles patří dlouhodobě k absolutní špičce extraligy a je to pro první trojutkáni soupeř jako hrom!

„Už se nemůžeme dočkat. Příprava byla komplikovaná pro všechny, museli jsme zrušit tréninkový kemp v Itálii i řadu přátelských utkání, ale podobné to měli i soupeři. V neděli se nám podařilo sehrát přípravné utkání v Třebíči a v Brně, takže jsme se rozehráli a ladíme vše na ostrý start. Jsme nováčci, ale cílem je být po základní části v TOP 6, tak abychom se vyhnuli nadstavbě a hráli dál s těmi nejlepšími. Toužíme uspět, nabalit na sebe smečku hrdých jihočeských fanoušků a připravit pro ně na Hluboké atraktivní zážitky,“ říká předseda klubu a dlouholetý nadhazovač David Šťastný.

Ten dobře pamatuje extraligovou zkušenost z roku 2004 a s ním i dalších sedm spoluhráčů, kterým se vloni podařilo vybojovat návrat do elitní desítky. Baseball má na Hluboké tradici od roku 1994 a Extraliga je samozřejmě událostí nejen pro celý klub, ale také pro město Hluboká nad Vltavou, kde se Sokol Hluboká stal prvním týmem hrající nejvyšší soutěž.

Výsledky ale dělají hráči a trenéři, a proto Sokol Hluboká pro letošní sezonu výrazně posílil. Individuální přípravu od podzimu vedl zkušený Zdeněk Josefus, s ním hlavní trenér národního baseballového programu a současně také trenér Hluboké Petr Baroch. S přípravou týmu pomáhají také hlubocké trenérské legendy Michal Kapr a Martin Marek. Po dlouhých 7 letech se z Kotlářky Praha vrací hlubocký odchovanec a jeden z nejlepších reprezentačních pálkařů Martin Mužík a další hlubockí hráči s extraligovými zkušenostmi Matěj a Vojtěch Vlachovi a Petr Vojta. Sokol Hluboká také získal reprezentačního nadhazovače, levorukého Jana Nováka. Na nadhazovací kopci bude zcela jistě oporou i Američan Wesley Roemer, který má zkušenosti z nejvyšší americké univerzitní ligy i naší extraligy. Dalšími zahraničními posilami jsou Novozélanďan James Boyce a Australan William Parsons.

„Chceme hrát dynamický ofenzivní baseball a věřím, že pro něj máme vhodné typy nadhazovačů i silových pálkařů. V týmu se zvýšila konkurence i chuť trénovat, přestože jsme se od podzimu připravovali spíše individuálně a tréninkové zápasy nám chybí. Vidíme na hráčích obrovskou motivaci. Do Extraligy vstupujeme s respektem ke každému

foto: archiv klubu

soupeři, ale myslím, že máme dobře namíchaný tým srdcařů, kteří pro Hlubokou extraligu vybojovali, a posíl s extraligovými a reprezentačními zkušenostmi,“ dodává trenér Zdeněk Josefus.

První extraligové trojutkáni zahajuje Sokol Hluboká v pátek 9. dubna na hřišti Eagles v Praze Krči, druhé utkání se hraje tamtéž v sobotu a první domácí utkání na Hluboké v neděli 11. dubna. Všechna utkání budou streamována na youtube kanálu Sokola Hluboká.

David Šťastný, předseda klubu

BASEBALLISTÉ SOKOLA HLUBOKÁ SI PO PÁTEČNÍ SMOLNÉ PROHŘE V PRODLOUŽENÍ DVAKRÁT PORADILI S EXTRALIGOVÝM MISTREM DRACI BRNO!

- Sokol v taháku kola dvakrát porazil úřadujícího mistra a je po třech odehraných sériích v tabulce třetí
- O prvním květnovém víkendu čeká Hlubokou Blesk Jablonec, série nováčků extraligy se hraje v sobotu ve 13.00 a v 16.00 na Hluboké a v neděli od 13.00 v Jablonci, všechna utkání jsou streamována

Baseballisté Sokola Hluboká se v nejvyšší baseballové lize utkali s asi největším adeptem na titul – dvaadvacetinásobným mistrem ČR Draci Brno. Trenér Sokola Zdeněk Josefus před víkendovou sérií očekával vyrovnaná utkání, kde rozhodnou drobné chyby a přál si alespoň bod. A tip mu vyšel téměř dokonale – těsná byla všechna utkání, ale Hluboká obrala mistra o body dva.

V pátek na půdě úřadujícího mistra prohrál Sokol až v nastavené desáté směně 1:2. V sobotu ale dokázal v Brně díky chybě Draků v sedmé směně zvítězit 3:2 a o bod to bylo i v neděli na Hluboké, kde domácí udrželi slibný náskok a vyhráli 6:5. A tým i celou sérii proti úřadujícímu mistru a to se počítá!

Páteční brněnské utkání začalo soubojem reprezentačních nadhazovačů, domácího Radima Chrousta a hlubockého Jana Nováka. Ten zvládl devět směn, jedenáct strikeoutů a i ve svém třetím startu v sezóně dosáhl dvouciferného počtu strikeoutů (12-12-11) a stal se tak historicky prvním nadhazovačem v extralize, kterému se to kdy podařilo. Gratulace! Ale zpět k prvnímu zápasu: Sokol Hluboká šel do vedení už ve druhé směně, Draci bod stáhli až v sedmé směně a za stavu 1:1 se šlo do nastavení. Ale brzy po začátku „extra inningu“ se podařila skvělá „ulejvka“ brněnskému Martinu Červinkovi a Přemysl Chroust doběhl Drakům pro rozhodující bod.

I začátek sobotního utkání byl ve znamení vynikajících nadhazovačů, domácího Filipa Čapky a hlubockého Williama Parsonse. Ostatně až do šesté směny to bylo 0:0, v sedmé ale domácí chybovali a Sokol stáhnul hned tři doběhy. Drakům ale v této sérii obrovsky vycházely závěry a hned v osmé směně stáhli náskok o dva doběhy. Draci tlačili, dramatické závěry si užívá i hlubocký nadhazovač Wesley Roemer, který dvěma strikeouty zklidnil dohrávku deváté směny a dovedl Sokol ke kýženému vítězství.

V neděli na Hluboké se situace opakovala: Sokolu patřil začátek a Draci mohutně finišovali. Za Sokol startoval jako nadhazovač Novozélanďan James Boyce a startérem Draků byl Američan Marcus Jensen. Ale než se ve větrném počasí zahrál, vedl Sokol hned v první směně 2:0. V páté směně se blýskl Drak Michal Varga homerunem až skoro k Vltavě, ale jen korigoval úvodní tlak Sokola, který po páté směně vedl už 5:1 a po sedmé 6:2, a to byl stav, jaký Draci asi dlouho nepamatují. Výborně pálili Martin Mužík, Matěj Vlach, Michal Soukup, Sokolu pracovala obrana a v poli řádl pozičně skvělý Wesley Roemer, ale v osmé směně přišel tradiční protiútok Draků, kteří stáhli s Martinem Kalábekem na pálce hned tři doběhy, a zase to bylo jenom o bod. Na devátou směnu nastoupil „na kopec“ domácí Wesley Roemer, v poli se při posledním útoku Draků blýskl v klíčové situaci těžkým zákrokem Martin Macháček, a opět, tak jako v sobotu v Brně, i na Hluboké už dokázal Sokol cenné vítězství udržet.

O tom, že byl souboj s Draky asi největším šlágrelem kola, svědčí přítomnost předsedy České baseballové asociace Petra Ditricha na nedělním utkání. „Musím říci, že jsme viděli v této sérii dramatický i divácky pohledný baseball, neuvěřitelně vyrovnaný. Už před sezónou soupiska Sokola Hluboká ukazovala, že tým může mít vysoké ambice a také to vstupem do soutěže potvrzuje. Extraliga bude ještě dlouhá, ale jak jsem měl možnost vidět, pokud Sokol udrží svou hru, může přemýšlet

o TOP 6, o účasti mezi šesti nejlepšími,“ uvedl předseda ČBA Petr Ditrich. Pochválil rovněž stoupající úroveň streamovaných přenosů z jednotlivých utkání. „Zvláště nyní, kdy musíme hrát ještě bez diváků, jsou přenosy jednotlivých utkání velmi důležité a jsem rád, že v průběhu prvních tří kol vidíme obrovský posun směrem ke kvalitě komentovaných streamů. Je to ta nejlepší cesta, jak nyní můžeme dostat extraligový baseball k divákům,“ doplnil Petr Ditrich.

Neskrývanou radost ze dvou vydřených vítězství měl i trenér Sokola Hluboká Zdeněk Josefus, ale dokázal být i kritický: „Můžeme se opírat o výborné nadhazovače, daří se nám propojovat zahraniční posily s našimi domácími, pracuje obrana, v poli příliš nechybujeme a dovolíme soupeři málo dobehů, to je naše hra, styl, o který se snažíme. Ale abychom mohli dál vítězit, musíme přidat v útoku, být mnohem důraznější na pálce a získávat více bodů a na tom teď budeme pracovat,“ soudí Zdeněk Josefus.

„Trojutkání s Draky byl souboj s jedním z nejtěžších soupeřů, kteří na nás v extralize čekají, a jsem rád, že jsme namísto jednoho vysněného bodu doslova urvali dva. Kluky zdobí bojovnost, tým žije i na střídačce a tohle kolo bylo důležité v tom, že jsme si vyzkoušeli, že v extralize máme i na ty nejlepší a že se osmělují už i naši nejmladší odchovanci. A těšíme se na příští víkend na druhé nováčka extraligy, kterým je vedle nás Blesk Jablonec,“ dodává dlouholetý hráč a předseda Sokola Hluboká David Šťastný.

Série nováčků extraligy s Bleskem Jablonec začíná na Hluboké v sobotu 1. 5. ve 13.00 a druhé pokračuje v 16.00, série končí v neděli 2. 5. od 13.00 v Jablonci, všechna utkání jsou streamována na webu Sokola Hluboká www.baseball-hluboka.cz/extraliga, domácí hlubocká utkání jsou komentována a přinášejí dokonalý sportovní zážitek.

David Šťastný

PANORAMA KULTURNÍ CENTRUM

MÁJOVÉ KINO

na náměstí ČSLA v Hluboké nad Vltavou
začátek promítání za příznivého počasí ve 20.30 hodin

SOBOTA 1. 5.

BEZVA ŽENSKÁ NA KRKU

SOBOTA 8. 5.

ŽENY V BĚHU

SOBOTA 15. 5.

TEORIE TYGRA

SOBOTA 22. 5.

MAMMA MIA! HERE WE GO AGAIN

SOBOTA 29. 5.

BOHEMIAN RHAPSODY

„DŮM V POHYBU“ NEZASTRAŠIL ANI COVID!

NOVÝ DĚTSKÝ KLUB ZAHÁJIL SVOU ČINNOST ONLINE

Ačkoliv doba volnočasovým aktivitám příliš nepřeje, některé organizace využívají moderních technologií a svou činnost dočasně provozují přes internet. Jedním z projektů je i „Dům v pohybu“ – dětský klub, který měl své brány poprvé otevřít již začátkem letošního roku. Pečující osoba Karla Peldová st. nám ve stručnosti nový klub představila a také vysvětlila, jak s kolegyněmi využívají multimediální technologie k tomu, aby u dětí podporovaly rozvoj, kreativitu a samostatnost i v této době.

Jak a proč vznikl dětský klub Dům v pohybu?

Jedním z hlavních okruhů spolku Hluboká v pohybu jsou volnočasové aktivity pro děti. Nový klub je odpovědí na to, jak být s dětmi školního věku v kontaktu na pravidelné bázi, a to nejen v rámci našich tematických nocí a příměstských táborů. Klub bude možné pravidelně navštěvovat v odpoledních hodinách, děti zde mohou trávit volný čas, potkávat se s kamarády a připravovat si domácí úkoly.

Pro podobný účel řada rodičů využívá školní družinu. Proč by se měli místo toho rozhodnout právě pro Dům v pohybu?

Jejich děti budou moci využívat klub nejen jako odpolední útočiště mezi školní výukou a příchodem rodičů. Posláním klubu je děti bavit a rozvíjet jejich dovednosti obdobným způsobem, jak jsou zvyklé právě z našich tematických nocí a příměstských táborů. Připravili jsme bohatý program, ve kterém nebudou chybět výtvarné, kreativní, keramické, divadelní a hudební činnosti, vaření nebo šití, a to na pravidelné bázi. Rovněž doufáme, že již brzy budou moci znovu probíhat i pohybové činnosti. Určitě stojí za zmínku letní příměstské tábory, na které lze díky klubové registraci uplatnit dotovanou cenu (jsme dotováni Operačním programem Zaměstnanost).

Může váš klub navštěvovat jakékoliv dítě? Případně co je podmínkou?

Dům v pohybu je určen všem dětem prvního stupně ZŠ, které budou registrované do našeho klubu. V danou chvíli může být v prostoru klubu až 25 dětí. Přihlášky a podrobnosti jsou dostupné na webu www.hlubokavpohybu.cz v sekci „klub“.

Váš klub bude k dispozici v Zámostí, na adrese Pražská 676. Není to pro děti školou povinné přece jen trochu „z ruky“?

Náš klub najdete v bývalých prostorách Montessori školky. Je pravdou, že pro děti ze ZŠ K. Čapka může přesun pěšky představovat pár desítek minut. Máme ovšem zajištěný svoz od

firmy „Čivako auto“, která poskytne bezpečnou a pohodlnou přepravu od školy až ke dveřím klubu.

V jakých termínech a časech bude možné do klubu docházet?

Děti nás mohou navštěvovat každý pracovní den v době od 13 do 20 hodin. I to může být pro některé zaneprázdněné rodiče výhodou oproti školním družinám, které obvykle zavírají kolem 17. hodiny. Navíc pro každé prázdniny máme naplánovaný celodenní program.

Dle informací měl být klub otevřen již začátkem letošního roku. Vládní opatření ovšem z hygienických důvodů téměř všechny skupinové volnočasové aktivity dočasně znemožnila. Od kdy bude možné začít klub navštěvovat?

Ano, je to tak. Klub jsme měli v Zámostí otevřít již letos v lednu. Samozřejmě respektujeme všechna vládní nařízení, a proto Dům v pohybu bude dětem otevřen, až to vládní epidemiologická opatření umožní. Nicméně ani tak nezahálíme a s dětmi jsme ve spojení online.

Takže teď komunikujete na dálku... Jak si dětský klub v online prostředí vůbec představit?

I v této době se snažíme plnit své poslání a dětem přinášíme zábavu a poznatky formou online videí z vlastní produkce. Až pětkrát týdně zveřejňujeme videa s kreativní činností a praktickými návody. V polovině dubna bylo v naší sbírce již přes pět desítek videí, ve kterých jsme s dětmi tvořili jarní, velikonoční a čarodějnické dekorace z nejrůznějších materiálů, kromě toho jsme vařili

foto: Karla Peldová

a pekli – děti si s námi mohly osvojit například přípravu koblih, muffinů, palačinek nebo tiramisu. Dosud máme řadu kladných ohlasů, mnozí rodiče s dětmi naše videa pravidelně odebírají, několikrát týdně s námi tímto způsobem tráví čas a dokonce nám posílají snímky svých výtvarů.

Kde je možné videa najít?

Videa lze najít přímo na našem webu, ale i na našem Facebooku a YouTube kanálu.

Z videí se zdá, že máte k dětem velmi kladný vztah a že podobné činnosti vedete již léta...

Práci s dětmi mám skutečně ráda a provázet mě celý život. Vychovala jsem tři vlastní děti, které jsou již dospělé, a teď společně pečujeme o další generaci. Dětské prostředí je mi blízké i díky spolupráci s Fight Club České Budějovice, s nimiž jsem jako týmový fotograf absolvovala řádově stovky událostí od soustředění, táborů, až po turnaje a mezinárodní závody v karate. Navíc se pravidelně účastním událostí našeho spolku, který pořádá řadu příměstských táborů, tematických nocí, advent a provozuje Montessori školku.

Brzy se tedy můžeme těšit na osobní setkání?

Přesně tak! Sledujte náš web i Facebook, kde vás pravidelně o všem informujeme. Jakmile otevřeme, těšíme se na osobní setkání v dětském klubu!

Přihlášky do klubu i tvořivá videa najdete na www.hlubokavpohybu.cz

Aleš Dokulil

Sérii pravidelných klubových videí s tvořivou činností pro vás připravují Karla Peldová st., Monika Beníšková a další členové týmu „Dům v pohybu“. Zkraťte si dlouhou chvíli a inspirujte se i vy.

RODIČE, NALAŽTE SE NA VLNU PODCASTŮ.

NOVÝ POŘAD „S KARLOU VE ŠKOLCE“ JE TU NOVĚ I PRO VÁS

Pod hlavičkou spolku Hluboká v pohybu vzniká nový pořad, díky kterému budete moci pravidelně nahlížet do činnosti sportovní Montessori školky i dalších příbuzných projektů. Karla Peldová vás ve svém online podcastu bude seznamovat s jejich metodami, odhalí mnohá tajemství a zodpoví to, co vás ohledně předškolního vzdělávání bude zajímat. V článku nám Karla prozradila i to, na co se můžeme těšit v první epizodě.

Pro někoho může být podcast zcela nový výraz. Pojďme jej čtenářům stručně vysvětlit.

Podcast je obdobou rádiových pořadů a ve světě je tento pojem zažitý již řadu let. Rozdíl je, že podcast nemusí být nutně vydáván radiovými společnostmi – vytvářejí je odborníci i nadšenci na nejrůznější témata od sportu, přes politiku, životní styl, umění nebo technologické inovace. Podcasty bývají dostupné online přes webové prohlížeče, tzv. streamovací služby (např. Apple Music, Spotify, YouTube) nebo přes další speciální podcastové aplikace. Obvykle bývají epizody vydávány v pravidelných intervalech a posluchač má poté přístup do celého archivu podcastu. Podobně tomu bude i v našem případě.

Proč jste se pro podcast rozhodli?

Podcasty se staly velmi oblíbenými i v Česku. My i naši známí si jejich poslechem krátíme dlouhou chvíli při řízení, na cestách, při vaření a dalších domácích pracích. V nabídce podcastů nám ovšem chyběl kvalitní obsah určený rodičům, který by se zabýval vzděláváním dětí a přinášel by různé poznatky i praktické tipy. Zároveň provozujeme Montessori školku „Děti v pohybu“, o které Hlubocký zpravodaj informoval své čtenáře v letošním březnovém čísle. Jsme mile překvapeni, v jaké míře se veřejnost o školku zajímá, kolik uživatelů ji sleduje v online prostředí a kolik dotazů od nich dostáváme. Podcast bude inspirovat a na zmíněné dotazy odpovídat.

V podcastu tedy budete rodičům představovat vaši Montessori školku „Děti v pohybu“?

Určitě nechceme zůstat jen u prezentace školky, ta svou propagaci v tuto chvíli téměř nepotřebuje. Perličkou je například skutečnost, že jsme se setkali i s rodiči, kteří k nám chtějí přihlásit své zatím nenarozené děti! Náš podcast vnímáme spíše jako poslání. Chceme obohatit rodiče o zajímavé poznatky ze světa naší školky i spolku Hluboká v pohybu. O poznatky, které mohou praktikovat v každodenní výchově bez ohledu na to, jestli jejich děti navštěvují tradiční, Montessori nebo jakoukoliv jinou formu vzdělání. A díky internetu se tyto informace mohou dostat i daleko za hranice okresu a blízkého okolí.

Dle názvu předpokládám, že ústřední postavou pořadu budete právě vy...

Vůbec ne. Já jsem se „pouze“ ujala role moderátora. Pořad bych ovšem ráda postavila i na dalších odbornících, kteří mají o tématu co říci. Hned do první epizody jsem si pozvala Mgr. Kristýnu Turkovou. Je to skvělá žena, která dětským světem žije, Montessori pedagogiku studovala i v Mnichově a v americkém Denveru. S Kristýnou jsme se bavily o Montessori prostředí jako takovém. Poté jsme představily jednu z oblíbených pomůcek, kterou jsou smrková písmena. Klára Šefránková, průvodkyně z naší Montessori školky, nám pak popsala, jak s touto pomůckou pracuje.

Jak smrková písmena vypadají? Jsou to ty dřevěné destičky, které zdobí interiér vaší školky?

Ano, smrková písmena jsou destičky z překližky, obvykle o rozměru 15 × 20 cm. Rozhodně se ale

nejedná o pouhou dekoraci. Jedná se o praktickou pomůcku, kde využíváme nejen zrak a sluch, ale především hmat. Průvodkyně s dětmi obtahují tvar písmene dvěma prsty. Používáme i barevné kódování, samohlásky mají modrou barvu, souhlásky červenou nebo růžovou.

Je taková abeceda k sehnání? Mohu ji jako rodič pořídit svému dítěti?

Před dvanácti lety Kristýna Turková objednávala Montessori pomůcky z USA a Holandska. Českou abecedu si tehdy vyráběla sama z překližky a smrkového papíru. Výhodou dnešní doby je, že již leckteré speciální pomůcky seženete online na tuzemském trhu, a to včetně zmíněné české abecedy, která je poměrně specifická.

Kdy a jak s písmeny pracovat?

Průvodkyně v Montessori školce sledují senzitivní fáze každého dítěte. Fáze, kdy se děti začnou zajímat o abecedu, bývá individuální, často se u dětí objevuje již ve věku kolem tří let. Jakmile průvodkyně tuto fázi zpozoruje, vybere si společně s dítětem nejprve dvě až tři hlásky, které mu poté představí. Podrobnosti o práci se smrkovou abecedou a jejími přínosy se dozvíte v našem podcastu.

Bude prostor i pro dotazy posluchačů?

Rodiče a posluchače rozhodně rádi zapojíme, aby se na tvorbě kvalitního obsahu mohli s námi podílet i oni. Své dotazy nám mohou psát prostřednictvím sociálních sítí nebo e-mailu.

O podcastu vás budeme informovat na www.hlubokavpohybu.cz a na Facebooku [/hlubokavpohybu](https://www.facebook.com/hlubokavpohybu).

Aleš Dokulil

KAPELA GLOBUS

CHARITATIVNÍ KONCERT PRO
DOMÁCÍ HOSPIC SV. VERONIKY

5.6.2021 od 20:00

Náměstí Čsl. armády, Hluboká nad Vltavou

Přijďte zavzpomínat na Kryštofa
a podpořit dobrou věc.
Výtěžek bude věnován Domácímu hospici.

Sinfonie
agentura

V případě nepříznivého počasí se akce ruší.

Junior Golf

2021

Hledáš zábavu,
prima partu
a bezva sport?
Začni
hrát golf!

Co tě čeká?

- tréninky se zkušeným golfovým trenérem
- seznámení s golfem prostřednictvím zábavných her
- turnaje a soutěže o zajímavé ceny

**Chceš
si užít skvělé
prázdniny?**
Přijď k nám na Hlubokou.

ZÁMECKÝ GOLF RESORT HLUBOKÁ
přináší víkendový Junior Golf Kemp,
který je vhodný i pro úplně začínající děti.
Termín: 14. - 18.7.2021

Co tě čeká?

- interaktivní výuka i golfovými trenéry

- rekreační hry, doprovodný program, přespování

ve stanech, šleha odpočinku a mnoha další zábavy

**Chceš
si užít skvělé
prázdniny?**
Přijď k nám na Hlubokou.

ZÁMECKÝ GOLF RESORT HLUBOKÁ
přináší Junior Golf Prázninový tábor, který
je vhodný i pro úplně začínající děti.
Termín: 16. - 20.8.2021

Co tě čeká?

- interaktivní výuka i golfovými trenéry

- sportovní hry, kuchařské cvičení, bohatý doprovodný

program

Vezmi s sebou rodiče i kamarády a přijďte k nám na Hlubokou.

Neváhej a přihlas se na: www.golfhluboka.cz nebo na tel.: +420 776 826 376

JARNÍ VÝPRODEJ

NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ Z CELÉHO ROKU

- **EKOBRIKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- *Nejlevnější, čerstvá*
- **MULCOVACÍ KURA**

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

EKOPALIVO
ČISTÉ TEPLLO PRO VÁŠ DOMOV

www.ekopalivo.cz

Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K.
Mobil: +420 734 768 420
E-mail: prodejnavetvni@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Mobil: +420 777 917 714
E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

I. běh 19.7. - 23.7. 2021

- a) Sebeobrana 6 - 15 let
b) Prázdninová školka - zvířátková 3 - 6 let

II. běh 26.7. - 30.7. 2021

- a) Indiáni z Podzámků 6 - 15 let
b) Prázdninová školka - hudební 3 - 6 let

III. běh 2. 8. - 6. 8. 2021

- a) Letní olympijské hry 6 - 15 let
b) Prázdninová školka - kreativní 3 - 6 let
c) Volejbal camp 7 - 15 let

IV. běh 9. 8. - 13. 8. 2021

- a) Parcours camp 6 - 15 let
b) Prázdninová školka - sportovní 3 - 6 let
c) Adaptační týden pro nastávající prvňáčky

23. 8. - 26. 8. 2021 - Volejbalové

soustředění Kájov

pouze pro členy Volejbalového klubu Poškolák

HLUBOKA LOCAL

English Club

English activities.
From English speakers to locals.

"Hello!
How are you?"

It is our turn to give back to the community

Sinfonie
ZUŠNovinka:
DramatákZápisy se konají v přízemí
KC PANORAMA
24.–28. května 2021
vždy od 14.00 do 17.00 h

Od září 2021 zahajujeme výuku Literárně dramatického oboru. Začínáme už v pěti letech jako ti nejmenší divadelníci, učíme se vyprávět, učíme se mluvit, vyjadřujeme radost i smutek, překvapení i zklamání... zkrátka učíme se hrát divadlo.

Za pomoci mnoha zajímavých her, které nás krůček po krůčku učí být režisérem, dramaturgem, scénografem a hlavně hercem. Rádi tě přijmeme mezi nás!

Podrobnosti najdete na stránkách
www.zus-sinfonie.cz

Základní umělecká škola Sinfonie s.r.o.
Masarykova 974, Hluboká nad Vltavou

TREBOŇSKÁ
NOCTURNA**KATEŘINA
KNĚŽÍKOVÁ
ADAM
PLACHETKA**10. července 2021
nádvoří městského úřadu Třeboň18. ročník mezinárodního hudebního festivalu Třeboňská nocturna
6.–10. července 2021

ÚTERÝ 6. 7. / KONÍRNA, ZÁMEK
SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU
Flétna u dvora Bedřicha II. Velikého
Philippe Bernold – flétna / Francie
Jan Ostrý – flétna
Barbara Maria Willi – cembalo

STŘEDA 7. 7. / DIVADLO J. K. TYLA
Lobkowicz Trio
Lukáš Klánský – klavír
Jan Mráček – housle
Ivan Vokáč – violoncello

**ČTVRTEK 8. 7. / MALÉ NÁDVOŘÍ,
ZÁMEK**
Kalabis Quintet
Zuzana Bandúrová – flétna
Dana Wichterlová, j. h. – hoboj
Anna Sysová – klarinet

Denisa Beňovská – fagot
Adéla Psohlavcová – lesní roh

**PÁTEK 9. 7. / NÁDVOŘÍ MĚSTSKÉHO
ÚRADU**
Balada pro banditu
Solisté – Eva Vrbková, Igor Orozovič,
Dalibor Buš, Gabriela Vermelho
Jihočeská filharmonie
Vojtěch Spurný – dirigent

**SOBOTA 10. 7. / NÁDVOŘÍ MĚSTSKÉHO
ÚRADU**
POCTA EMÉ DESTINNOVÉ
Kateřina Kněžíková – soprán
Adam Plachetka – basbaryton
Jihočeská filharmonie
David Švec – dirigent

Večery provází paní Martina Kociánová. Začátky koncertů v 19.30 hodin.

www.trebonskanocturna.cz

**UHELNÉ SKLADY
BORŠOV NAD VLTAVOU****JARNÍ SLEVY PALIV
od 1. 4. do 31. 5. 2021****Nabízíme sortiment:**

- černé a hnědé uhlí, brikety, koks
- štípané palivové dřevo
- písky, drtě, šterky a okrasné kačírky
- mulčovací kůra, zahradní zemina

Nabízíme služby:

- doprava sklápěč a kontejner 5 t
- odvoz sutí a výkopu na skládku
- přistavení a pronájem kontejnerů

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

☎ **387 250 500, 602 409 423** ☎

Otevírací doba a rozvoz
Po – Pá 7.00 – 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

Sinfonie
ZUŠObjevte s námi
lásku k hudbě.**Zápisy**

pro školní rok 2021/2022:

24.–28. května 2021
(pondělí až pátek)

vždy od 14.00 do 17.00 h

Vážení rodiče, milé děti,
zveme vás k zápisu do Základní umělecké školy Sinfonie
pro školní rok 2021/2022, který se uskuteční v přízemí
KC Panorama v uvedených termínech a časech.

Výuka je určena **pro děti od 5 let**.
Zájemci o studium se mohou přihlásit i mimo uvedené
termíny na telefonním čísle: **608 958 565**
(Mgr. Lucie Vítovcová).

Těšíme se na nové tváře!

Podrobnosti najdete na stránkách
www.zus-sinfonie.cz

Základní umělecká škola Sinfonie s.r.o.
Masarykova 974, Hluboká nad Vltavou

**Nabízené
studijní obory:**

balet
sólový zpěv
dramatický kroužek
klavír
kytara
bicí
elektrické klávesy
housle
zobcová flétna
klarinet
saxofon
fagot
lesní roh
trubka
pozoun
akordeon

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

RACKOVÉ NA HNÍZDECH

Na mnoha rybnících se můžeme setkat s rackem chechtavým. Ze zimovišť se vrací časně zjara. Jako první se objevují starší spárovaní ptáci. Potom přilétají mladí, kteří se párují až na hnízdišti. Pravidelně se rackové vrací na území, kde zakládají hnízdní kolonie, která používají řadu let. Již koncem dubna se potom objevují první hnízda a také první vejce, která jsou olivově zelená s červenohnědými a šedými skvrnami a různě velkými tečkami. Na snůšce potom sedí střídavě oba partneři. Život v kolonii má své výhody, kdy se ptáci společně mohou ubránit případnému nebezpečí, které hrozí ze strany dravců. Nejbezpečnější místo je vždy uvnitř kolonie a proto zde hnízdí jen ti nejvyspělejší ptáci, kteří si dovedou toto místo vybojovat a před ostatními racky také uhájít. Hnízda racků jsou někdy tak blízko vedle sebe, že vzlétající ptáci svými křídly ohrožují i vedle sedící ptáky. V koloniích je mezi racky neustálý pokřik. Ptáci jsou vůči sobě nesnášenliví a využívají každé chvíle k tomu, aby mohli na své sousedy zaútočit.

Již při stavbě hnízd si kradou stavební materiál. Pokud zůstane rozestavěné hnízdo bez dozoru, tak z něho potom berou trávu, nebo drobné větvičky, a odnáší si je do svého hnízda. Ovšem pokud je nablízku majitel, okamžitě dojde k souboji. Není žádnou výjimkou, že k haštěřivým ptákům se přidá i jiný racek, a tak boj probíhá i ve třech. Také vášnivý souboj nemusí probíhat jen na zemi, mezi hnízdy, ale často pokračuje i ve vzduchu, kde se potom za stálého křiku rackové rozlétnou každý na jinou stranu.

Po vylíhnutí mláďete ihned dospělý racek odnáší z hnízda prázdnou skořápku. Několikrát jsem byl svědkem právě toho, kdy racek držel skořápku v zobáku, aby ji v zápětí odnesl na vodu, kde ji upustil. V minulém roce, kdy jsem fotografoval racky v jedné velké kolonii na Mlýnském rybníce u Čekovic, stal jsem se svědkem zajímavé podívané.

Na okraji hnízdní kolonie jsem měl postavený plátěný kryt, kde jsem čekal na

vhodný okamžik, abych zachytil život racků. V momentě, kdy se začalo v jednom hnízdě vylíhlé mládě pod dospělým rackem čile pohybovat, tak racek se malinko nadzvedl a uchopil skořápku do zobáku. Ovšem stále seděl ještě na hnízdě. Měl otočenou hlavu směrem na můj kryt a tak na exponovaném snímku měl místo hlavy – prázdné vajíčko. Tak setrval několik vteřin, než se potom postavil a otočil hlavu do strany. Snad se chtěl pochlubit fotografovi, že má dalšího potomka! Tím vznikla unikátní fotografie ze života racka chechtavého, který se vzorně stará o svá mláďata. Vylíhlá mláďata rodiče pečlivě střeží. Pokud jim hrozí ze strany jiných racků nějaké nebezpečí, tak je brání. Nelítostně s jinými dospělými racky neustále bojují, jen aby mláďata ochránili. V té době jsou souboje na denním pořádku.

Druhý snímek, na kterém je zachyceno páření racka chechtavého vznikl na rybníce Domin v PR – Vrbské rybníky. Jelikož se jedná o rezervaci, není zde dovoleno stavění fotografických krytů, tak jsem zvolil variantu, že jsem se ukryl v hustém rákosí a fotografoval vodní ptáky. Měl jsem spadenou na divoké husy, které zde brázdily hladinu. Najednou na ostrůvek přede mnou slétl pár racků a po chvíli začalo páření. A tak jsem si místo snímků divokých husí odnášel domů záběry racků v milostné pozici.

Foto: Jaromír Zumr